

La situació a Barcelona

Resum del primer semestre del govern de la concentració liberal

Morts...	53
Ferits...	102
Atracaments...	23
Bombes trobades i explosions...	11
Tiroteigs pels carrers...	22
Vaga general...	1
Incendis intencionats, etc...	2

MITING SUSPES

El miting que havien de celebrar aquest matí els obrers sense feina al Teatre Nou, ha estat suspès pels organitzadors, els quals alleguen l'arbitrarietat del governador en prohibir la manifestació que es projectava. La concurrència que hi acudi, no arribava a 400 persones. L'autoritat havia adoptat moltes precaucions.

LA VAGA DE TRANSPORTS

Avui sortiren força més carros, podent-se apreciar al primer cop d'ull que havia augmentat notablement el carteratge.

Per ésser nombrosos els carros que circulaven, no se'n té estadística exacta. Solament se sap que al moll del carbó n'hi acudiren 210.

En els altres molls del port, el treball era gairebé com en dies normals. A la tarda no hi havia en els centres oficials notícia de cap incident.

CARRO GREMAT

A les cinc d'ahir a la tarda al carrer de les Escoles, de la barriada del Clot, un desconegut s'apropà a un carro carregat de palla guait pel seu propietari Francesc Sambola Rubinat, i amb una metxa cala foc a la carrega, la qual cremà de seguida, quedant destruïda als pocs moments.

Es calculen les pèrdues en unes 200 pessetes. El subjecte que incendià el carro, desaparegué, sense poder ésser detingut.

LES INFORMACIONS DELS FETS

Han complimentat el governador els consols de França i d'Anglaterra. El de França anava acompanyat del president de la Societat de mutilats de la guerra, el qual ha invitat el governador a formar part del comitè del monument que es projecta, erigir a Montjuich als mutilats francesos i catalans.

El senyor Portela aprofità l'ocasió per a cridar l'atenció del consol respecte de les exageracions amb què dona part de la premsa francesa per la dels fets i de la situació de Barcelona.

El consol oferí trametre al seu Govern, i també algun de Barcelona, moltes exageracions sistemàtiques.

Cal reconèixer — observava el governador — que alguns diaris d'Espanya i també algun de Barcelona, mostren una gran tendència a exagerar notícies. Per exemple, a l'atracament d'un minyó al qual van robar 13 pessetes, que és un fet vulgar com els que diàriament ocorren a París, s'hi ha donat unes proporcions desmesurades.

De prou coses greus que passen — afegia — perquè hàgim de donar

importància al que no en té i contribuir així a mantenir la mala fama que, per desgràcia, té actualment Barcelona.

LES CAUSES CONTRA EN PESTANA

Avui s'havia d'haver vist a l'Audiència un judici per jurats contra l'Angel Pestana, per excitació a la sedició, i tres judicis orals per injúries.

Han estat suspesos per incomparança del processat, que està tancat a la presó militar.

El president de l'Audiència s'ha dirigit a l'autoritat militar per tal que l'acusat comparegui davant del tribunal que l'ha de jutjar.

PETICIÓ

DE LA CAMBRA MERCANTIL

Per la Cambra Mercantil s'han enviat atentes comunicacions al Director General de Duanes i als de les Compagnies de Ferrocarrils del Nord i de M. S. A. a Barcelona, interessant-los la condonació dels drets de magatzematge de les mercaderies destinades a aquesta capital en tant duri la present vaga de transports.

LA COMISSIÓ MIXTA DEL TREBALL EN EL COMERÇ

Es recorda als senyors patrons que, de conformitat amb el que disposa el real decret de 3 de novembre de 1922 la Direcció General d'Estadística del Ministeri del Treball, Comerç i Indústria, exigeix que en els primers cinc dies de cada mes s'hàn de transmetre a la secció Provincial les relacions d'Altes i Baixes dels empleats i dependents que tinguin al seu servei, ocorregudes durant el mes anterior, amb prevenció que, en cas d'incompliment, incorporaran en les sancions que pot imposar la referida Direcció General d'Estadística.

Els components dels sis Grups de Comerç d'aquesta ciutat (Banca, Segurs, Transports, Venda a l'engròs, Venda a la menuda i Ram d'Alimentació) poden remetre les expressades fulles d'Altes i Baixes a les Oficines d'aquesta Comissió Mixta, plaça Reial 12, entresol.

PER A TORNAR AL TREBALL

Rebem aquesta nota autoritzada amb el segell social:

«La Federació Patronal de Catalunya té en compte que l'actual situació del conflicte dels transports tendeix resoltament a una definitiva solució, essent cada vegada més els obrers que sol·liciten reintegrar-se al treball, ço que permetrà reprendre'l fins a la seva total normalització, per a la qual cosa precisa, en aquests moments decisius, a més ferma cooperació de tots els elements patronals; prega a tots els patrons que formulin

amb urgència directament a llurs carterers, els encàrrecs de quants carterers precisin per a llurs negocis, per tal que es pugui donar ocupació al major nombre possible de transports (carros, camions, etc.) tant si els dediquen a serveis generals de carteratge, com si els utilitzen només com a auxiliars de llurs indústries o comerços, que, tot seguit, es posin en circulació i reprenguin llurs habituals quefers, comptant amb què no ha de mancar l'efectiva protecció de les autoritats que es troben disposades a garantir plenament la llibertat del treball i la seguretat dels qui s'hi dediquen.»

CONFERENCIA

Ahí a la tarda el governador va tenir una entrevista amb una delegació del personal de la Catalana.

Preguntat quin aspecte tenien les gestions, va dir el senyor Portela que no era dolent però que fins a l'últim no es podia dir res, pel calent interès que de vegades prenien aquestes menes de negociacions.

ESCORCOLLAMENTS

Durant tot el dia i la nit d'ahir va continuar la policia escorcollant transeünts havent recollit bastants armes.

L'ACTITUD DELS PATRONS

El governador deia ahir comentant una nota de la Federació Patronal, que l'actitud dels patrons pot resumir-se dient que havien fet ofertes en un document dirigit a l'autoritat militar i vista l'actitud del Comitè de vaga, les havien retirat, acordant tornar al treball amb les condicions antigues.

Are, han reproduït aquelles ofertes i les mantenen com a condicions de treball, sigui la que sigui l'actitud dels obrers.

Generalitat

«VIDA MUNICIPAL»

El número 7 de la Revista «Vida Municipal», publica el següent sumari:

«La Casa de la Vila d'Agramunt. — Problemes de Dret públic: Garantia del funcionari en el càrrec: Síntesi de legislació estrangera, per Josep Claveria Echave. — Justícia als bons administradors, per J. B. Mancomunitat de Catalunya: Oficina d'Orientació Municipal: Mutualitat de Secretaris i Funcionaris de Catalunya. — Funcionament d'una bàscula pesa-carros, per Josep Castells. — Consultes. — Serveis tècnics municipals: Mercats, Organització i funcionament, per R. Giralt Casadesos. — El Municipi i la Beneficència, per Francesc Puig i Alfonso. — Un jardí públic econòmic, per N. M. Rubio. — Bibliografia: Tablettes documentaires municipales. — Deures de la legislació impositiva: mes de juny: Ajuntaments, per F. Sans i Bulgas. — Cens electoral: Rectificació del Cens: Llistes definitives. — Jutjat municipal, per Josep Maria Gich. — Secció de legislació, per Josep M. Pi i Sunyer. — Notes diverses: Jurisprudència del Tribunal Suprem, any 1923.»

COMISSIÓ PROVINCIAL

La Comissió provincial ha despatxat els següents assumptes:

Informe en l'expedient relatiu a la sol·licitud formulada per la Societat Fradera i Companyia, que se li concedeix la legalització d'un recaptament d'aigües subterrànies, de la riera de Clara, per a proveir-ne Mataró i Argentina.

Informe en l'expedient relatiu a la sol·licitud formulada per l'enginyer en cap d'obres públiques d'aquesta Divisió Hidràulica, que es requereixi d'inhibició el jutjat de Primera Instància de Vilanova i Geltrú, en l'interdicte de retenir i recórrer presentat per don Jaume Rovitosa contra l'enginyer director de les obres del Pantà de Foix.

Informe en l'expedient incoat per la S. A. Ferrocarrils de Catalunya, sol·licitant expropiar terrenys de don Manuel Miret, amb motiu de la nova distribució de vies en l'estació de Sarrià.

Les responsabilitats

Es tot una comèdia? Un text eloqüent i oportú, de don Santiago Alba

En les Corts passades, repetidament, en parlar-se de les responsabilitats es sentiren pronunciar les paraules «comèdia» i «farsa». Els conservadors, sols pensaven en la unitat del partit i en el cabdillatge. Els liberals, sols hi veien l'escàndol per a enllairar-se al poder. Cap d'ells no volia que s'exiguessin les responsabilitats. Cap no ho volia.

El poble, com tantes altres voltes, s'ha deixat enganyar amb aquesta paraula. Mentre discuteix i s'apassiona amb això, no s'adona d'altres coses. No s'adona del que ocorre actualment al Marroc; no s'adona del que ocorre a Barcelona; no s'adona que la «concentració», al cap de sis mesos d'ocupar el poder ni tan sols ha iniciat cap dels punts del seu programa, tan bombejat.

Les coses inesperades que van ocorrent en aquest particular donen tota la sensació de comèdia. Tal sensació va deixar la forma com el Senat votà. Tal sensació produeix, també, l'incident Aguilera-Sánchez de Toca.

Els governants ja saben que no ha de passar res. Coneixen bé aquell poble. El coneix, sobretot, el ministre d'Estat, don Santiago Alba, qui, encara que es mostra molt callat en tots els debats fins ara promoguts, és el veritable amo d'aquest Govern.

Vegí's el que escrivia el senyor Alba l'any 1899, quan no havia aconsellat encara entrar en les colles que monopolitzaven el Govern.

«Al analitzar els moviments organitzats de opinió, durant el període de la Regència, comprovamos una vez más esta nuestra ley biológica. Recorrense páginas a más páginas de la Historia patria y apenas si descubrimos la existencia del alma nacional, el palpitar de la vida de un pueblo culto y libre, a través de las evoluciones del Estado oficial, encerrado en sus fórmulas y en sus rutinas huera; viviendo de sus mentiras, más convencionales que las que fustigara Max Nordau; entregado a un orfandad política, más digno del fuego del cielo que todos los grandes pecados bíblicos. La actividad nacional organizada no aparece por parte alguna, sino en muy contadas ocasiones.

A veces, el Estado no solo no ayuda, no dirige la vida de la nación, sino que la estorba o la prostituye. Entonces las aguas de los que hemos dado en llamar «manantiales de opinión» se agitan, se revuelven, se desbordan, parece que van a arrasar cuanto se halla cerca. Los que les explotan, conocen ya el «secreto», y limitan su previsión a apartar-se un poco, a dejar que el peligro pase por sí mismo. Las aguas vuelven al cauce a los pocos días y siguen corriendo mansamente; y los explotadores

de su fuerza continúan su siesta a la orilla, acariciados con placidez por aquel rumor que pudo asustar a los timoratos y sugerir a los pecadores retóricos arrepentimientos.

«Es una vez más el afán de justicia, ansia primera de los pueblos, el que vibra en la conciencia popular, y brota aquella agitada, ruidosísima campaña que se llamó «el crimen de la calle de Fuencarral»; es otras el descontento de un país que conserva en el alma tradiciones guerreras y en el que la leyenda y espíritu religioso mantienen vivas las glorias de la «guerra al moro», al sentirse defraudado en sus medios militares y contemplar como valen mucho menos de lo que le enseñan; y surge los sucesos que acomodaron a la «cuestión de Melilla» (no me atrevere a llamarla guerra); cuando es el litigio despiadado de la inmoralidad política, administrada y usufructuada por unos cuantos organismos y unas cuantas tertulias y clientelas; y Madrid se levanta y llena el Prado y nace la «manifestación de Cabrera»; cuando es la levadura progresista y el recuerdo de nuestras contiendas civiles lo que se revuelve en el cuerpo social, y se apaluda furiosamente «ELECTRA»; y se acompaña con el estridente sonido de los cristales hechos añicos y el ruidoso vocerío de las turbas, los epitalámicos cantos con que la Iglesia y el mundo oficial saludan la boda de la Princesa.

«Pero, después de ello, «no pasa nada». Todo sigue igual. La opinión no cuida de organizarse para hallar e imponer fórmulas de higiene social que eviten casos patológicos como los combatidos, y la Prensa, que aquí, en España, no es eco de la opinión, sino su productora, seducida, dominada por un vértigo de «actualidades», atenta siempre, por ley de vida, a ofrecer algo nuevo, busca en la sucesión de temas lo que debería hallar en el examen reflexivo, documentado, profundo, de cada una de ellas. Y los partidos, núcleos abigarrados de personajes y de grupos a quien domina el escepticismo, mel pueden cuidar de la opinión cuando empiezan por no creer que exista, y cuando la experiencia les enseña que se vive mucho más tranquilo y más suelto sin conurbio, con esa dama vellosa e ingrata, cuya presentación no se exige tampoco en Palacio, llegado el momento de la mecánica alternativa de nuestros «partidos de gobierno» y a quien fácilmente se suplanta merced al consabido «decreto de disolución», fuente de toda fuerza, atributo de la autoridad política y símbolo adorado del supremo bien.

«Tales son, tan impulsivos y tan estériles, los movimientos populares españoles...»

tití, el diputat de la Mancomunitat, En Ramon d'Abadal i de Vinyals.

Aquest matí, el senyor Puig i Cadafalch ha estat a la presidència, rebent nombroses visites.

Una comissió presidida pel senyor Trias de Bes i Ysamet, i de la qual formava part una il·lustrada representació de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramanet, ha estat a visitar els presidents de la Mancomunitat i de la Diputació, per a invitar-los a la inauguració del monument a l'alcalde Serra, queindrà lloc en la població esmentada, el propi divendres, dia 8 del corrent, a les quatre de la tarda.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

BALTASAR DOMÈNECH CORTÉS

Farmacèutic

Vocal de la Il·ltre. Junta d'Obra de la parròquia de Santa Madrona

HA MORT

havent rebut els Santis Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. O. S.)

El Rvmd. senyor Rector i Il·ltre. Junta d'Obra de la parròquia, els seus desconsolats esposos Teresa Oriol, fills Pilar, Carme, Santiago i Enriqueta, germà entenat Enric Rull, oncle, cosins, nebots i família tota, en participar als amics i coneguts tan sensible pèrdua, els agrairan que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin concórrer a la casa mortuòria, Ronda de Sant Pau, 71, a un quart de deu de demà, dijous, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial i d'allí a sa darrera estada, Cementiri Vell, que els en quedaran sumament agraïts.

Els funerals se celebraran el pròxim dissabte, dia 7, a l'esmentada parròquia

NO ES DONVIDA PARTICULARMENT

A MONTSERRAT pels Ferrocarrils Catalans

Des de 1.º de juliol			
SORTIDES ESTACIO BARCELONA (Riera Majoria)			
5'18	8'00	8'34	13'29
ARRIBADES A MONTSERRAT			
8'00	8'45	10'59	16'20
SORTIDES DE MONTSERRAT			
12'42	15'37	17'02	17'33
ARRIBADES A BARCELONA			
15'09	15'26	19'20	20'21

Tramvies des de la Plaça de Catalunya per a la sortida de trens i a l'estació a l'arribada.
Rebaixes als grups de 50 o més excursionistes.

MOSAICS E. ESCOFFIER & C.

Ronda Universitat 20.

BIBLIOTECA LITERÀRIA

Han sortit:

Romeu i Julieta

tragèdia d'amor de SHAKESPEARE
Traducció en vers de MAGÍ MORERA I GALFÀ

La Princesa de Clèves

La celeberrima novel·la de Mme. de Lafayette.
Traducció de RAFAEL MARQUINA

Preu de cada volum: Ptes. 2'50

COMANDES: EDITORIAL CATALANA, S. A.
Escudellers, 10 bis, entresol, i a totes les bones llibreries

Hipofosfits Sant Jordi

reforça, fan gana i sang nova

De venda: Farmàcies i Centres d'específics

Reuma, Catarros, Calculs, Neurastènia

Balneari TERMES PALLARES

CURA DE REPÓS

Govern civil

Visites
Ahir van complimentar al governador els senyors Josep Collaso, senador; Enric Ràfols, diputat a Cortes; Ramon Monegal, Comissió de la Federació de Bancs i Banquers; Rafel Maspons, Josep Pavon, Comissió de la Federació Patronal, alcalde de Castelló, Josep Maria Molina, secretari del Centre de Cereals; August Vall, Joaquim Sagnier, auditor general; Josep Creixell, diputat a Cortes; Miguel Gatell, Comissió de retirats per Guerra, Marqués de Julià, Ramon Albó, Dionís Conde, senyor Salar, i senyor inspector d'Higiene Pecuniària.

NOVA LÍNIA ELÈCTRICA
S'annuncia al públic que els senyors Joan i Francesc Palà Claret han sol·licitat autorització per a establir una línia de transport aeri d'energia elèctrica des de la fàbrica Riera fins a la de Palà, per al subministre de força motriu i utilització en usos industrials.
L'esmentada línia creuarà la carretera de l'Estat de Baisella a Manresa, ocupant part de la vora esquerra del riu Cardener i terres de propietat particular, sobre els quals se sol·licita la imposició de servitud forposa de pas de corrent elèctric.
Els propietaris afectats són els següents:
Del terme municipal de Sant Mateu de Bages, Josep Riera, Joan Ars i Josep Casas.
Del terme municipal de Castelladral, Raimond Ferrer i Colònia Valls.
Les persones o entitats interessades que tinguin d'allegar contra l'autorització que se sol·licita, podran presentar per escrit les oportunes reclamacions al Govern Civil.

Municipi

SERVEIS DE LA GUARDIA URBANA
Ha fet durant el mes de juny 2.613 serveis.
Entre aquests hi ha: una detenció per mort, 14 per ferides, 2 per dispar d'arma de foc, 11 per furt i robatori, 4 per estufa, una per expendre moneda falsa, 21 per ordre superior i una per actes contra la moral.
Ha acompanyat a dispensaris, cases de socors i farmàcies, perquè fossin auxiliades, 440 persones; ha recollit a la via pública 24 menors i 13 velleits extravistats.
Han estat conduïts a la Comissaria Municipal de Beneficència 20 homes, 21 dones, 10 menors. Ha prestat auxili en 12 incendis.
Per infracció de les Ordinacions municipals, ha reconvingut 321 persones, directors o propietaris de tramvies, 21 d'automòbils, 20 de motocicletes, 48 de bicicletes, 23 de carros, 25 de carretons, 23 de cotxes i 6 conductors.

URBANITZACIÓ DE LA CARRETERA DE RIBES
S'ha assenyalat el dia 10 del corrent per a la celebració de la subhasta d'adjudicació de les obres d'urbanització de la carretera de Ribes, en el trajecte comprès entre el carrer d'Esplanada i la fàbrica Sert, per la quantitat de 89.200 pessetes. Els plànols de proposicions han d'ésser presentats al Negociat municipal d'Obres públiques.

Medicamento Regenerador GRATIS

Casa de Renombre Mundial, Reserva Un Millón de Paquetes, de un Medicamento Curativo, Maravilloso, para la Distribución Gratis Entre Caballeros y Señoras Débiles y Enfermizas

NO ENVÍEN DINERO ENVÍEN SOLAMENTE EL CUPÓN

El encanto de la vida es la salud y el deseo de obtenerla; se conserva durante toda la vida, pero existen miles de caballeros y señoras que en vano buscan la salud, porque no saben lo que padecen.
La debilidad se manifiesta sin el menor aviso o causa aparente y gradualmente aparecen otros síntomas, tales como:
Dolores de Cabeza con Fiebre o Lengua Blanca.
Vértigo—Falta de Memoria.
Lasitud o Languidez.
Dolores Reumáticos o Neurálgicos.
Dolores de Espalda o Lumbago.

Algunas veces un medicamento o tónico ordinario dará un alivio temporal; pero las personas que toman las Píldoras De Witt para los Ríñones y la Vejiga, se curan completa y permanentemente de sus dolencias porque las Píldoras De Witt accionan sobre los Ríñones, siendo éstos la causa directa de las enfermedades arriba mencionadas y de otras demasiadas numerosas de mencionar.

NO ES UN MEDICAMENTO SECRETO
Cuando Vds. toman las Píldoras De Witt para los Ríñones y la Vejiga, no están haciendo ensayos con un remedio secreto o desconocido, sino más bien estarán tomando elementos curativos y fortalecedores, hábilmente compuestos, recomendados por facultativos y especialistas de fama mundial y descritos en las farmacopeas oficiales.
Durante cerca de medio siglo, este medicamento extraordinario ha estado restableciendo y curando un sinnúmero de personas enfermas y de salud delicada, en todos los países del mundo entero, y éste es el medicamento que se les ofrece hoy—libre de todo gasto.

NUNCA ANTES—JAMÁS DESPUES
Nunca antes han tenido Vds. una oportunidad como ésta, y si se encuentran débiles o enfermos o si tienen amigos que sufren de dolores de espalda o del espinazo, o de cualquier forma de Reumatismo, no deben dejar de valerse de esta oportunidad, pues jamás tendrán otra.
HÁGANLO HOY
La oferta es firme por diez días, pero no debe demorarse el pedido del tratamiento de ensayo, porque durante ese tiempo pueden haberse agotado las existencias, y no es lógico ni humano sufrir teniendo el remedio tan cerca.
Si envían el cupón hoy, recibirán el tratamiento a vuelta de correo, libre de todo gasto, y dos días después de empezado, se encontrarán mejorados notablemente.
Esto es lo que Vds. reciben—GRATIS
No hay que pagar nada—ni obligaciones que cumplir—nada más que cortar el cupón, escribir claramente su nombre y dirección en los espacios dispuestos para este fin y enviarlo por correo a los Laboratorios. A vuelta de correo recibirán en un paquete sellado una cajita conteniendo un tratamiento completo de Píldoras De Witt para los Ríñones y la Vejiga, suficiente para dos días, y un folleto describiendo consejos de valor incomparable para la salud. Esto no les cuesta nada; sin embargo, puede resultar el mejor regalo que jamás hayan recibido, porque les da de restablecer la salud. Las Píldoras deben ser tomadas conforme a las instrucciones y dentro de pocas horas observarán una gran mejora, porque las Píldoras De Witt limpian y purifican los órganos urinarios, y además calman, curan y fortalecen los ríñones y la vejiga. Eliminando los venenos de su sistema y mejorando las funciones de los órganos de la eliminación por medio de estas píldoras, se encontrarán nuevamente con salud vigorosa, y el medicamento que hace todo esto—y aún mucho más—se les ofrece libre de todo gasto, si se toman la molestia de llenar y remitir el cupón. Háganlo hoy—por su salud.

CUPON DE REGALO

Franqueseu con 5 céntimos el de Barcelona, y con 2 céntimos el de fuera de ella

ESCRIBA SU NOMBRE Y DIRECCIÓN AQUI

Estimado señor:

533 A Sirvase enviar un Suministro Gratis de Ensayo de las Píldoras De Witt para los Ríñones y la Vejiga a:

Nombre: _____

Dirección: _____

(Sirvase escribir claramente)

Para obtener un tratamiento completo de las Píldoras De Witt para los Ríñones y la Vejiga, suficiente para dos días, libre de todo gasto, sólo es necesario cortar este cupón, escribir claramente su nombre y dirección en los espacios dispuestos para este fin, colocarlo en un sobre y dirigirlo a «Píldoras De Witt», Concesionario para España: A. Méndez, Calle Valencia, 233, Barcelona

ció de les obres d'urbanització de la carretera de Ribes, en el trajecte comprès entre el carrer d'Esplanada i la fàbrica Sert, per la quantitat de 89.200 pessetes. Els plànols de proposicions han d'ésser presentats al Negociat municipal d'Obres públiques.

MULTA A UNA PRINXATERA
A proposta de la presidència de la Comissió d'Esploradors i Mercats l'Alcalde ha imposat una multa de 15 pessetes a Antonia Ràfols, concessionària del lloc núm. 28 del mercat de la Concepció, per haver-se comprovat que en una pesada de 300 grams de peix fresc n'hi faltaven 25.

URBANITZACIÓ DEL COLL
Davant la Comissió de Foment ha format unes mocions el senyor Cararach interessant que es formulí el projecte d'urbanització del camí antic del Coll, des del carrer de Dapt fins al Santuari, i que s'instal·lin bombetes elèctriques al carrer de Pàl·liet (Horta) i al Passeig de Prat de la Riba; i altres els senyors Duran Reguila, Batlle i Guardointeressant es formulí el projecte per a l'assaltat, col·locació de catres i neteja per mitjà de mangues, als carrers de la Rectoria i de Sant Miquel, dels encontorns del mercat de Sarrià.

VISITA
Ha visitat a l'Alcalde el president de l'Asociació d'arquitectes de Catalunya, senyor Madorell, fent-li remesa d'uns exemplars en els quals consten les actes i tasques del IX Congrés Nacional d'Arquitectes que es celebra a Barcelona l'abril de l'any prop passat.

Cultura
L'Acadèmia de Taquigrafia de Barcelona celebrarà demà, a les deu de la tarda, en el seu estalge social (Passeig, 4, entresol) una vetllada en commemoració del II Aniversari de la seva fundació.

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé transmetre'ne articles o notes suplenides, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne el menor cas) d'avaluar degudament els originals amb un copigil o una firma.

ALHAMA DE ARAGON. Casino-Teatre. Grans parcs i llac navegable. Informes directament o don Amado Gran. Mallorca, 189; Farmacia Bermudez, Aragó, 225-Tel. 1549 G

LLETRES I LLIBRES

Els tres altars

El Pou

El pou és un altar de l'aigua, no feròtge presó. I és un cloquer trabucac, que en el fons una rutllana serva d'atzur, tímid rellotge, on passen els estels i les estacions. Aigua, tu forés núvol i neu: de tes batalles vols reposar; llavors una galleda et ve, et bufeteja, s'omple d'un glop, i les sobralles en cauen més sonores que no el metall guerré. I tot és que volem la companyia clara i que desempalleguis de son la nostra cara i del sedent espurnin els ulls a ta frescò; i tos esquixos amen els nois i les fadrines com el cargol que ronda les teves perles fines i les falzies, nades d'un poc de ploricó.

La Finestra

Jo t'he canyit de roses i et besa el sol que es lleva. Com és sagrat ton culte, finestra, altar del vent! Ahora que embranzida hi pren mon pensament mos braços es refermen al mur de casa meua. De dies, tota oberta, ets com una rialla; de nit, si al teu darrera hi ha un llumet que llum, hom sent entre la fosca que els éssers embolcalla tot el desig de l'ombra que puja cap a tu. O vent, agita encara el pols de mes diades! ma casa és casa teua, no hi tustaràs debades; com a bandera blanca veus la cortina aci. I porta dins l'heroica salut de tes borsades la salabor marina i la fortor del pi i pollen de mil somnis a mon cansat coixí.

La Llar

Dels avis i besavis du dol, car no és ingrata la llar, altar per segles del foc sempre novell. Alegra-la, minyó del vestit escarlata que dances amb la fosca prenent-la pel cinyell! O foc, per més que servis el teu secret diví tens el familiar posat de nostres coses; igual que el ca fidel t'aclofes a les lloses o, esprimitxat, t'estires amunt, igual que un pi. De cop espeternegues, tot comunicatiu; en un garbuix magnífic sobtadament et gires als allunyats recons, a l'hoste més esquiu. I fins estenellat, finat, a tots inspires: als joves que es dispersen menats per tes guspises i als vells que, immòbils, copsen la vida en ton caliu.

JOSEF CARNER

L'enterrament a muntanya

A En Marian Manent

Sota l'esplendor d'un cel de maragda, aquesta tarda de gener, polida i freda, anava amb un estoi de pobletans camí del sant fossar, acompanyant les despulles del pastor En Joanic, que Déu li do el sant repós. Setanta anys d'una vida passada per amors, per collades, per cinglades, per amples prats dels pastures de muntanya, anaven a ésser colgats sota un grapat de terres fosques en aquell fossaret muntanyenc.

Els camins de passada, lluent de la gressa i del gobre matinal, eren els camins adequats per al pas d'un enterrament.

Quin cementiri més colpidor el de Torrovent!

A mig aire d'un pujol, despullat d'arbres i plantes, obscur per la pròpia negror de les pedres i per l'ombra d'uns xiprers, derrotat pel passar de les anyades i hostil com un verdanc d'arços i espines, l'endevinàrem de lluny, de lluny...

Si no fos estat per l'acompliment d'un deure sagrat i pietós, jo m'hauria entornat sobre els meus passos cap al masiu on s'ofreix el setge de les neus, com us contava ahir.

Avant seguint entre el vernaig

mistic dels pobletans, portant el res d'una part del Sant Rosari per al descans de l'ànima d'En Joanic... Déu em perdó, però, les incomptables omissions i les distraccions repetides que m'han venut al llarg del camí. Arribats al fossar, el visatge de la Mort m'han fet padra... M'he sentit tot el gel dels nívols i tota la fredor de la terra grassa dels enterraments, arrambar-se'm al pit i una espurna viva de dolor que em faria el crani... Por! No ho creieu, La Mort no m'ha fet mai de por. Serà, segurament, perquè no és prou pura i perfecta la meua vida; serà, si volem, perquè se estat vident un punt volutós, malgrat les meves protestes silencioses i sinceres d'humilitat; serà, encara, perquè he ben comprès (o almenys sembla), la comèdia de la vida!

Es el cert que el visatge de la Mort m'ha produït espant.

La pedra tosca; els xiprers senils i inexpressius d'una excessiva expressió; els nívols oblidats, abandonats, amb moltes a les clivelles i lipsons a tota abundor; aquella terra amb turonets sense creus i amb malves decandides; aquell ambient de solitud abandonada; el reialme de la Mort tan a frec meu; tot això em sorollava...

M'ha pertocat de resar una absolta al pobre Joanic, i ho he complert ben sense noció del meu sant ofici... Perdó, Joanic, perdó Déu meu!

En el buit de la terra oberta per rebre les despulles del pastor hi he

vessat qui sap jo de la meua vida! N'estic tan segur, com que ara el famaler angell encén els estels perquè la nit ja ens estalona en el retorn...

No us diré pas el per què, per tal com no em crec amb el dret d'enutjar-vos, ni per un instant, la vida vostra...

Si sou de mena cavillosos, cavilleu-ne el per què, si us és grat...

ONE

Lletres estrangeres

Pascal i Descartes

França acaba de celebrar el tricentenari de la naixença de Blai Pascal, que, com és sabut, vingué al món en 1623 per a desaparèixer quaranta anys més tard. No s'ha donat a aquest centenari ni el sorollós esclat que es donà al de Molière, ni se n'ha volgut fer una mena de bandera reivindicadora de la ciència francesa, com és el cas del centenari de Pasteur, adés celebrat.

Tant el de Pasteur com el de Molière tingueren a Catalunya repercussió. També aquí es celebraren actes i festes i s'escriviren articles cremant encens en l'honor de l'autor del «Misanthrop» i del famós inventor de la serumoteràpia; però de Pascal, qui n'ha dit res, aquí? Ephemèrem que no terminí l'any sense que alguna veu autoritzada digués el profit que el pensament català ha pogut treure de l'obra pascaliana. No manquen aquí coneixedors de Pascal que hi puguin dir la seva.

I si en manquessin, aquí tenim un llibre admirable que podrà documentar-nos sobre Pascal. Ens referim a l'obra de M. Jacques Chevalier, professor de la Universitat de Grenoble, inclosa en la col·lecció «Les Maîtres de la Pensée Française», publicada per la casa Plon-Nourrit, de París. L'obra s'intitula «Pascal» i forma un nodrit volum en 8°. Aquest llibre és el resultat de les lliçons professades per l'autor a la Universitat de Grenoble durant el curs de 1920-21.

Després de demostrar en què consistia el secret del filòsof del dubte metòdic, fidel a la regla d'una certa assolida, existida en determinada manera del fons de l'ésser, el professor Jacques Chevalier ha cercat en Pascal, seguint una de les seves expressions, el principi d'una dialèctica capaç d'elevar-nos pel damunt de la nostra raó, sense, però, renunciar a la raó. Dos aspectes del pensament del més profund dels cogitadors francesos estudia principalment el professor de Grenoble: la seva obra matemàtica i la seva obra teològica.

El solitari de Port-Royal es revela en aquest llibre de cos enter, amb el medi que l'inspira i l'època de crisi religiosa que li mostra el perill del paganism renaixent. En aquesta conscienciosa restitució greslen successivament la imatge de la joventut malaltissa, prodigiosament precoç, el record del seu gran experiment sobre el buit, de la seva conversió, de la sublim evolució que el mena de l'experiència del món a la constatació necessària del sobre-natural. Hom evoca Port-Royal i la seva austera disciplina, la lluita contra l'abus de la casuística i les «Provincials», jutjades des d'un punt d'obrer enterrament nou; la publicació sorollosa de les seves consideracions sobre el càlcul integral i el càlcul de probabilitats; en fi, la seva submissió filial a l'Església, a despit del jansenisme. Pascal, segons diu M. Jacques Chevalier, en forma de conclusió, no té sistema, però té un mètode de pensament que ens el presenta com un savi i un cristià, com l'iniciador d'una revolució intel·lectual més ampla que la de Kant: una revolució que dona l'infinit com l'explicació del misteri de la vida i identifica l'incomprensible amb el real. Síntesi preciosa que esperonaria l'atenció de tots els que s'inclinen a meditar sobre l'alt problema del destí humà.

M. Jacques Chevalier, en donar-nos son «Pascal», no ha fet solament un gran servei al pensament francès, sinó a la cultura general de tots els països, car l'obra pascaliana ja pertany al domini de tots. Abans de publicar aquest llibre, l'eminent professor de Grenoble n'havia donat un altre a la mateixa col·lecció dels «Maîtres de la Pensée Française» de can Plon-Nourrit, estudiant un altre gran pensador, Descartes.

Pascal i Descartes són els veritables mestres, els veritables fundadors del pensament francès; savis creadors ambdós, homes complets, cristians fidels malgrat les direccions distintes que prengueren cada un d'ells, guiat per l'equilibri del geni llur. Hom podria dir que són el Plató i l'Aristòtil dels temps moderns. El llibre de M. Chevalier sobre Descartes resum, com el de Pascal, les lliçons donades a la Universitat de Grenoble sobre l'autor del «Discours sur la méthode», durant el curs de 1912-21. I com l'altre, també, no s'adreça solament als estudiants, sinó al gran públic, car el públic, lluny d'ésser una «col·lecció de bebans», segons l'expressió d'aquell misantrop que és de la Chamfort, només demana ésser iniciat en les altes qüestions filosòfiques i assolir les certeses que donen la raó d'ésser de la vida i la seva precisa significació.

La guerra—amb els seus trasbalsos i el gran dolor que ha sembrat arreu—ha accentuat, certament, la tendència de l'home a demostrar la necessitat de les reconstruccions en l'ordre intel·lectual i moral. Des d'aquest punt d'obrer, l'obra del professor Chevalier és una guia segura i preciosa, car informa exactament el lector sobre el geni espiritual de França, sobre les línies essencials de la personalitat de Descartes, la importància de la ciència i del mètode cartesianes, la famosa teoria de la taula rasa com a base d'investigació i sobre la metafísica del gran innovador que arriba lògicament a restaurar en Déu la font i l'origen de l'ordre, admirable ensenyament l'endemà de les catàstrofes que, per poc, acaben amb la civilització europea. Valoren encara el volum «Descartes» de M. Jacques Chevalier, que resumeix molts aspectes, tot el qual fa d'aquest llibre un excel·lent instrument de treball.

Tant el «Descartes» com el «Pascal» a què ens hem vingut referint, col·loquen a llur autor entre els primers crítics filosòfics de la veïna República. Els estudiosos catalans faran bé de proporcionar-se aquests llibres que resumeixen l'obra immortal dels dos més fermes puntals del modern pensament francès.

FLY

Vuitcentisme barceloní
Dels vells costums

II

Com si la transició de l'esbojarrament carnavalesc a la seriosa pràctica de la Quaresma fos massa violenta i necessités una treva, el Dimarts de Cendra és una tornaboda general dels tres dies anteriors. La mateixa gent que al matí van a oír missa a la parròquia, i reben en llur cap la pols anunciadora de la mort que ha de venir, senten, a la tarda, l'afany de gaudir de la vida. Al migdia es paralitza la vida de la ciutat, les botigues tanquen les portes, paren tallers i fabricues i com a salutació a la primavera que s'acosta, a munions se surt a fora i pels portals de les muralles, van al camp i a la muntanya per a celebrar l'enterrament del arnestollés.

No manca lloc, puix la plana és gran fins a Gràcia, Sant Martí, Sant Andreu, Sans i el peu del Montjuich. Les cases de pagès abunden per tot arreu, i en roïllos familiars es dona compte de la mines, acabant tot en animat ball, que s'acaba aviat, per a poder entrar a ciutat abans de tancar els portals.

Mentrestant, a dintre les muralles comença la Quaresma, amb la processó tènica i funerària de la Bona Mort, que, sortint de Santa Clara, va a la Mercè, a visitar l'altar de la Soledat, i torna al temple proper de la Catedral. Reminiscència d'aquella processó és la que encara surt de Sant Felip Neri, en nostres dies.

En aquells temps restaven tancats els teatres fins el dia de Pasqua. Funcions d'església i tertúlies familiars porten un punt de concentració a la ciutat, i sols les ombres xinesques o els titelles, els qui nomenaven «ninots», donen una nota festiva com d'honest espiat. Si es fa teatre, té l'obligada representació d'una obra: la Passió de Nostre Senyor Jesucrist. El costum ha i el llei. Sols hi ha una festa: Sant Josep, raig de llum en

mig de la voluntària fosquedat que la gent s'imposa. Exercicis religiosos preparen les processons de Setmana Santa, i si repassem el «Brusi» d'aquells temps, podem fer un comentari de congregacions, lectures espirituals, letanies, sermons, oracions mentals i pràctiques devots. L'anyomena «Ball de Pinyata», que se celebra durant la Quaresma, es feu per primer cop a Barcelona l'any 1845, provenint de Madrid, on s'implantà com a costum italià, amb la particularitat que, co que era obsequi particular d'una família a les seves relacions, es convertí aquí en espectacle públic, celebrat a Llotja i al Liceu.

Tenien fama les processons de Setmana Santa. Diumenge de Passió, a la tarda, se celebrava ja de la Congregació de Nostre Senyor, domiciliada, abans de 1835, a l'església de les religioses de les Magdalenes, i després a Sant Francesc. Sortia a entrada de fosc i no tornava al temple fins prop de les dotze. Obrien la comitiva els «Armats», amb el capità Manaya al davant, fent les seves evolucions i donant els acompanyats tecs amb les llances, rompent el silenci l'estrident so de la trompeta, de màgic efecte en la calma de la nit. Després seguien els que portaven les vestes amb llarg róssec, alguns penitents arrossegant cadenes els misteris portats per bastaxos, destacant les figures de les imatges entre la movidissa lluminària dels ciris.

El Divendres de Passió sortia la processó de la Confraria dels Dolors, de l'antiga església de PP. Servites, de la plaça del Bon Succés. Pel Dijous Sant es feia la de l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang, del Pi. I Divendres en sortia una altra de la Mercè, organitzada per la Confraria de la Soledat, en la qual cada corporació portava una imatge: els nobles casats acompanyen el Sant Crist, els corredors ed canvis la Verge de la Pietat, i el Sant Sepulcret era dut per les germanades d'aquest nom. Molts anys enrera, els nobles solters escortaven la Verge de la Soledat, lluint com a privilegi una daga al costat esquerre de la vesta.

Amb la Pasqua renaixia l'animació ciutadana. Si la festa dels Rams és anunci de primavera, el mercat de bens, les Caramelles i les forades del diumenge de Pasqua, fan reprendre la vida nodmal. Sobre els teatres, i per aquells dies se celebra la típica fira de roses, el dia de Sant Jordi, al pati de la Generalitat, visitant-se l'edifici que ocupa l'Audiència, però que recorda als erudits i deserta en els curiosos un exemple de belles pàgines de la nostra història.

Amb el maig ve la festa de la Santa Creu. Dites populars, i encara algun cas isolat en carrers de la ciutat ens recorden la típica festa, quan els nens, amb safates amb fulles de roses, implorren:

Vostè, senyor galan,
que té cara de diamant,
un dineret per la Santa Creu.

o dirigint-se a una dama, li diuen:

Vostè, senyora hermosa,
que té la cara de rosa,
un dineret per la Santa Creu.

Són vestigis de les antigues «Mayes» i dels altars aixecats en honor de les creus feies de roses, totalment desapareguts.

Després, poble agrícola, el del pla de Barcelona, venia la festa de Sant Isidre, patró dels pagesos. Si Sant Pancràs ho era dels teixidors, que volien salut i feina, els qui llauraven la terra a Sans, Sarrià, Les Corts, Horta de Sant Bernat, Sant Gervasi i Sant Andreu, tenien com a advocat, el sant pagès de Madrid, i després de les festes religioses, els clàssics envelats donaven ocasió a dansar el ball pla. Lluint les pàgines els seus rics vestits i desafiant els terrassans el bon temps amb el gambeto.

Floreixen les festes d'estiu: l'Ascensió, la segona Pasqua, la Trinitat i el Corpus, amb les processons, amb tot llur esplendor i varietat, des dels nens vestits de sant fins a la petulància dels qui s'exhibeixen durant el curs, lluint la darrera medalla rebuda o ostentant insignies del càrrec. A la gran de la Catedral, les petites de la parròquia, totes motiu de joia, de refrescos, de recepcions i fins de tertúlies familiars, precursors de casaments que es realitzen.

El barceloní, que potser no coneix l'estiuada, però que durant l'any ha rebut la visita dels forasters, aprifica el bon temps per a fer excursions to-

ranes. Un seguit de festes majors el conviden a deixar l'amurallada ciutat. Comença per Sant Gervasi, amb els balls de rams i un veritable aplec a la Bonanova, les festes populars de Sant Joan i Sant Pere, les excursions a la Font Trobada, la diada de Sant Cristòfol, la fira del carrer del Carme, la festa de Sant Jaume, la de Sant Nin i Sant Non (Sant Abdo i Sant Senén), patrons dels hortolans del Portal de Sant Antoni, que fa popular la dita.

Sant Non i Sant Nin,
pebrots i tomàtacs.

I amb el culte a Sant Ignasi, a l'església de Betlem, record al bisbat que convisqué a Barcelona a honor de la companyia, tants anys aquí establerta, tanca el mes de juliol aquesta generació de mitjan segle passat.

I. BO I SINGLA.

Les Revistes

«LA REVISTA»

El sumari dels números 185 i 186 de «La Revista» és el següent:

Venus i Espartaco, per R. Rucbado. — Una allegoria de les nacions i de la humanitat, per Josep Carbo-nell. — «Mallorca d'Anglaterra» d'En Ferran Soldevila, per A. Escalans. — Poesia catalana: Cançó. — Ai si jo fos un estel... — Adeu-siau... per Concepció Casanova. — Migdiada, per Anna Maria de Saavedra. — Sol i Lluna, per Catherine Mansfield. — Els llibres, per O. S. — Les Revistes.

Curiositats mundials

REI NUMISMATIC

El rei d'Itàlia Victor Manuel és un gran col·leccionador de monedes i al mateix temps un tractadista, i els entesos en aquestes coses afegeixen: «un bon tractadista». Ara acaba de publicar el sisè volum de la seva obra magna «Corpus Nummorum Italianorum».

Consta de 688 pàgines i conté 35 planxes amb reproduccions de monedes de la República de Venècia, entre elles els famosos «oselli», monedes que feien encunyar els doges quan premen possessió del càrrec i de les quals tiraven gripats a la gent.

Els que miren amb menyspreu els que col·leccionen segells o monedes, faran una rialleta de llàstima llegint aquesta notícia. Però cal tenir en compte que aquests que menyspreuen els col·leccionadors, solen col·leccionar boquilles o cap-lucres dels tramvies.

LA NATURALESA EVOLUCIONA

Per a explicar el temps revolt que fa tot aquest any, els savis, després d'estudis més o menys profunds, han parlat d'uns asteroïdes que es presenten tot d'una per l'espai, tal com tot d'una es presenten pels carrers de Barcelona un grup de pistolers, o de perturbacions produïdes a l'atmosfera per l'ús o l'abús de les vibracions de la telegrafia sense fils o d'una activitat subterrània que repercuteix elèctricament en l'aire.

Ultimament un savi alemany ha dit que la veritable causa és que el tan conegut corrent del Golf Stream canvia paulatinament de direcció, sense haver-se dignat avisar prèviament.

Hi ha qui creu que la naturalesa evoluciona, però convé recordar que en 1788, un almanac publicat a París es queixava que la primavera d'aleshores no era més que un allargament de l'hivern.

Que és del que ens hem venut quellet engany.

EL CONSUM D'AIGUA A PARÍS

A París es consumeixen més de 900.000 metres cúbics d'aigua per dia. Uns 400.000 metres serveixen per al consum particular; dels quals, 350.000 són d'aigua de mina i 50.000 d'aigua de riu filtrada.

El restant, o sigui prop de 600.000 metres, és absorbit pel servei de neteja de clavegueres i altres serveis públics i per usos industrials i proveïdors dels rius i de pous artesianes.

Amb tot i aquesta enorme quantitat, els parisiencs es queixen d'escassetat d'aigua.

ES NECESITEN VESPES

Als Estats Units es recluten vespes. A Nova York, a Chicago i altres llocs s'han obert veritables centres de reclutament d'aquests insectes, dels quals es projecta formar un exèrcit

SENYORES

El dia 15 de juliol efectuem Balanç, i per a aquesta data ens precisa tenir venuts els Models de París i totes les existències en gèneres d'estiu.

Per aconseguir aquest objecte, la direcció d'aquests Magatzems organitza, actualment, una **Veritable Liquidació**, sacrificant els preus de tots els articles en més d'una meitat de llur valor.

Vestits cotó . . . des de 25 ptes.

Vestits seda . . . des de 60

Crespó moharé novetat, a 1'90 ptes. metre

Foulard seda 100 cms., a 6'50

Queda limitada la venda de gèneres a un corte de vestit per comprador.

La Física

Portaferrixa, 23

nombros a fi d'expedir-lo al Canadà. Els agricultors canadencs es lamenten que un sens fi de bestioles segueixen la collita del blat, i sembla que les vespes són un terrible enemic de les bestioles.

No fa molt temps, quan les escombraries dipositades pels carrers de Barcelona havien atret aquells exàms repugnants i innombrables de mosques, un amic nostre proposava una mobilització general d'aranyes, enemigues a mort de les mosques.

Per als grans mals sol haver-hi remeis molt senzills; tot és qüestió d'atinar-hi.

De Societat

Els comtes de Güell han estat recentment a Terramar (Sitges).

A l'oratori particular de l'estatge de la senyora vídua de Rosal se celebra la boda de la filla Angela Rosal Catalina amb En Dídac de Leon de Núñez Robles.

Beneï la unió el senyor bisbe de Mallorca doctor Rigobert Domènech. Acturen de testimonis el marquès de l'Almúnia, En Manuel Kindelain, el comte de Caralt, En Francesc Exquerdo Rodoreda, En Carles Corbi, En Josep Torelló.

En representació del jutge hi assistí el magistrat del Tribunal Suprem senyor Cubillo.

Rebi la nova parella la nostra enhorabona.

Ahir, al matí, al cambriol de la Ba-

sílica de Nostra Senyora de la Mercè se celebraren les noces de la senyora Antonia Miralles amb el nostre benvolgut company en la premsa En Joan Draper.

Beneï la unió el canonge d'aquesta Catedral doctor Carles Cardó, el qual pronuncià una eloqüent plàtica.

Als núvis, que han sortit de viatge, els desitgem un sens fi de felicitats en son nou estat.

Sortí cap a França En Ramon d'Arolas, junt amb la seva filla Dolores.

Ahir nit tingué lloc al Reial Tennis Club de Barcelona l'anunciada revel·la, la qual constituí una festa agre-dabilíssima.

El nombre d'assistents fou molt crescut, figurant-hi les principals famílies de la bona societat.

Els jardins, esplèndidament il·luminats, feien goig de veure amb la multitud de cànecs boniques que s'hi remien.

El ball no decalgué ni un moment, estant sempre animadíssim, car el nombre de parelles que hi prengueren part era considerable.

A primeres hores de la matinada acabà la festa, de la qual servaran grat record tots els que pogueren fruit-ne.

FIVE

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé trametre'ns articles o notes duplicades, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne ment els originals amb un següent a una firma d'a i a u s

L'Associació de l'Angel de la Guarda

S'ha publicat l'allocució següent:

«La Reial Associació del Sant Angel de la Guarda no és una institució més de les moltes amb que compta la pietat barcelonina. És una obra que respon a una de les necessitats més indispensables i apremiants de la nostra ciutat: cuidar-se i atendre a les nenes malaltes dels nostres obrers. A aquestes criatures que habiten anti-higieniques habitacions, sense llum, aire ni sol, mancades moltes vegades els seus pares del necessari per a atendre a la cura de la seva salut, les portem al camp fa uns anys. Heu's aquí la nostra missió, socórrer a aquestes nenes, arrencant de la gropa de la tuberculosi que estan a l'aguait de les seves tendres vides en flor, voltant-les de tots els miraments que la seva família no pot donar-les, i quan l'estiu ens condueixi a les nostres «villes» i balnearis, ens sentirem orgulleros i satisfets, recordant que com les nostres filles, les nenes malaltes dels nostres obrers estiguen també voltades dels nostres miraments i que el nostre amor maternal, qual llac d'unió i de simpatia s'agermana amb el de les seves mares, donant-los el que elles no els poden donar, els mitjans necessaris per a atendre a la seva salut i al seu complet restabliment.

Com l'any passat, desitgem que aquest any estigui la nostra colònia, essent el més nombros possible al Convent de Mares Franciscanes de la propera vila de Tiana, on tenim també una petita colònia, si així pot anomenar-se, d'hivern; però ens falten mitjans, veient-nos en la necessitat de demanar al públic en general, ens concedeixi algunes almoines, les quals podran remetre a les redaccions dels diaris «Diario de Barcelona», «La Vanguardia» i «El Noticiero», al Banc de Roma el qual amablement s'ha ofert a recollir en dipòsit totes les quantitats que se li remetin, i a la sacristia de Santa Anna.

Per l'amor de Déu, una almoïna per als fills del pobre. — La Junta».

NOUS RETOLS EN CATALA

Marquès del Duero, 167. «La Catalana. Transports. Facturacions».

Sans, 70: «Pròxima obertura de la Secció de Bateria de Cuina de la ferreteria casa Porxas i Sireva».

Sans 15: «La Flor del Calçat. R. Amigó».

Musicals

En el novè certamen musical de l'Arenyenc, d'Arenys de Mar, ha obtingut el premi de la Flor Natural el nostre excel·lent amic l'enimant mestre compositor En Cassià Casademont, per la seva sardana «Car-me gentil».

El senyor Casademont ha elegit reina de la festa la seva bella filla, la distingida senyoreta Na Agnès Casademont.

Sardanes

Dimenge vinent, a les cinc de la tarda, la cobla Barcelona donarà una audició de sardanes al Casal Nacionalista Guinardó-renc.

ELS ACREDITATS ESCALFADORS

“IRIS”

PER A QUARTOS DE BANY

Més de 1.500

funcionen a Barcelona

Garantits inexplorables

JAUME SAURET

7 - Carrer de Pelayo - 7

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTICIES

Dimercres, 4 de juliol de 1923

Un Estat en descomposició

LA forma en la qual concedí el Senat el suplicatori per a processar el general Berenguer, la carta del general Aguirre al senyor Sánchez de Toca, els episodis pintorescos de l'afer de les responsabilitats, l'actitud del govern davant la situació de Barcelona i el problema català, el que passa al Marroc i el que passa a la Península, no són sinó manifestacions diverses d'una mateixa malaltia orgànica, agreujaments esporàdics d'un Estat en descomposició.

Cal confessar que el govern de concentració lliberal és, dintre d'aquest Estat en descomposició, un govern veritablement representatiu, un govern de decadència.

Com retrotra al Senat el nostre il·lustre amic En Lluís Duran i Ventosa, hi ha ara a Madrid un govern que es diu lliberal, democràtic i reformista, que ha trigat sis mesos a reunir les Corts i que no ha presentat encara cap ponència al Parlament per a resoldre cap dels molts i greus problemes plantejats a les terres d'Espanya.

Hem de reconèixer que, amb un govern així, és molt difícil el diàleg. No és fàcil entendre's amb qui no té ni un pensament ni una voluntat. Als darrers debats sobre la qüestió catalana al Senat i al Congrés hem pogut constatar com els parlamentaris nacionalistes i els titulars del govern no s'entenen. Semblava que parlaven un llenguatge diferent. Molt oportunament assenyala En Lluís Duran i Ventosa, recollint unes afirmacions arbitràries del senyor Chapaprieta, que, fins i tot quan semblava sorgir una coincidència en el lèxic, la intel·ligència no era possible, car ells donen a les paraules un sentit diferent del que tenen per a nosaltres.

I aquest típic govern de decadència, que ni té un sentit de la realitat, ni un concepte rudimentari de les funcions d'Estat, aquest govern reformista que no reforma res, aquest govern absurd que sembla avui a Europa una cosa anacrònica, una supervivència estèpica o una paradoxa de la història, presideix la ruïna d'Espanya amb una inconsciència verament esfereïdora. La Comissió Aranzària del Foment s'ha reunit esverada davant la gravetat extraordinària de la situació. I fins els homes més allunyats de la política catalanista, els que havien estat corresponsals i còmplices dels partits de Madrid en llurs campanyes contra els ideals i els interessos de la nostra terra, han hagut de reconèixer ara que, per odi a Catalunya, els governs centralistes han lliurat indefensa la producció del país a la competència estrangera.

Per odi a Catalunya, per odi a la indústria catalana, per odi a la riquesa col·lectiva dels catalans, els governs de Madrid han obert les fronteres del país a la producció estrangera, han provocat una gravíssima crisi industrial, no solament sense cap benefici per a l'agricultura, sinó comprometent alhora els interessos agrícoles, han desvaloritzat enormement la moneda espanyola i han agreujat la crisi del consumidor, d'aquell consumidor hipotètic que ells diuen afavorir, car el cost de la vida segueix essent el més alt d'Europa. Per odi a Catalunya han perjudicat igualment la producció (tota la producció, el mateix la indústria que l'agrícola) i el consum. Si a les terres d'Espanya, de l'Ebre enllà, hi hagués una forma qualsevol d'opinió pública, heu's aquí un cas gravíssim de responsabilitat.

Mentrestant, cal que Catalunya segueixi atenta aquest procés de descomposició, preparada a totes les eventualitats. És evident que, siguin les que siguin, les etapes d'aquest procés de descomposició, Catalunya no pot esguardar-les amb indiferència. A cada una tindrem un deure a complir i un objectiu a realitzar.

Les Idees i les Imatges

LES TRES ENVEGES DE L'ESPERIT

Hi ha una enveja dirigit-noble: l'enveja de les virtuts o qualitats d'altri.

Hi ha una enveja innoble: l'enveja de l'èxit de les virtuts o qualitats d'altri.

Hi ha una enveja més innoble encara, una enveja més abjecta, una enveja — excusau-nos l'expressió grobierística — més revoltada: l'enveja de l'èxit dels vicis o defectes d'altri.

JOSEP MARIA JUNOY

Polítiques

SUBSTITUCIO

Durant l'absència, per estuèrg, del senyor Bonfill i Matas, s'encarregarà de la presidència del Consell d'Acció Catalana el senyor Ll. Nicolau d'Oller.

ELS ARAGONESOS DE BARCELONA

Convocats per la Joventut Aragonesa, han de reunir-se aquesta nit al seu estatge social (Fernando, 30, principal, per a parlar dels Estatuts de la Mancomunitat Aragonesa, el Centre Aragones, Joventut Republicana Aragonesa, Fills d'Aragó i el Centre Obrer Aragones.

Les inconseqüències de «La Vanguardia»

En un article de fons signat per «Gaziel», diu «La Vanguardia»:

«Gràcies a esa falta de apetito, a esa incomprensión, a esa modorra esteparia de la política madrileña, que Gómez de Baquero denuncia certeramente como un mal peor que la fiebre, hay en España muchas cosas claras y elementales que poco a poco se van convirtiendo en oscuras y trágicas. Los catalanes, por ejemplo, podemos ver cómo diariamente va aumentando, de una manera casi automática y sin quererlo nosotros, nuestro forzado alejamiento de la política central. Aquí hay una riqueza, una capacidad de trabajo, una espiritualidad, algo vivo (como decía Maragall), algo que palpita, que pugna por desarrollarse y crecer, algo que aspira al parto, al alumbramiento y al natural derecho a la existencia. Esto es innegable y sobre todo irreductible, porque lleva el ciego empuje de las fuerzas biológicas. Mas como cada vez que, sea por lo que sea, se dirige normalmente hacia Madrid, en demanda de auxilio y con urgencia se encuentra siempre, invariablemente, ante el tremendo bostezo de la incomprensión y la apatía oficiales, no pudiendo renunciar a su instinto (que es irrenunciable, como todo fenómeno vital), acaba por desviarse y buscar salida fuera de las normas. Esto ocurre en política, en cultura, en inquietud social, en todo. Hace algunos años nada más, muy pocos, los partidos políticos madrileños tenían una representación en Cataluña. Luego, la perdieron, pero continuaron conservando ciertas adhesiones pasivas. Después acabaron por enajenarse hasta los últimos restos de simpatía. Hoy, como no sea algunos intereses efímeros y circunstanciales, puramente esporádicos, no les queda nada. Estos días, hasta la gente más templada, más «sensata», más buenamente dispuesta de Cataluña: hasta los mismos castellanos e incluso los mismos gubernamentales que residen aquí, han acabado por desesperar y agriarse.»

«La historia de las sucesivas rupturas sufridas por el tren español, un día famoso, a lo largo de la vía del tiempo, ofrece un invariable proceso. A lo mejor, la máquina se atasca. Alguno de los vagones no se conforma con este paro indefinido, en pleno desierto, y entonces los pasajeros de ese vagón protestante lo convierten poco a poco, por puro instinto de conservación, en locomotora potente. Comienzan los tirones. ¡Nada! Vuelta a tirar. ¡Nada tampoco! ¡Eh! — gritan los avisados —. ¡Cuidado, que eso se va a romper!... ¡Que se rompa!... Y antes de que venga el remedio, ¡adiós, ya se ha roto!»

«I ja mateixa «Vanguardia» que publica aquest article recull amorosament el discurs del senyor Sala al Senat, donant-li una importància excessiva i contribuint així que el problema català no tingui la solució que caldria.»

«La unidad nacional»

El ministre senyor Chapaprieta, contentant al Senat amb el nostre il·lustre amic el senyor Duran i Ventosa, ha afirmat que el Govern està disposat a solucionar el problema català, mentre això no faci perillar la «unidad nacional», a la qual una vegada més ha declarat «intangible».

I un es pregunta: Encara estem així?

En Martí i Flaquer, l'any 1887, escrivia:

«Han llegado ya las cosas a un punto que cada vez que un catalán se queja de que le duelen las muelas, le acusan de perturbador del orden público, y apenas estornuda un catalán ya ven amenazada la unidad nacional. ¡Dichosa unidad! Cuando la declararán esos señores definitivamente afirmada? Sin duda cuando todos los españoles calzaremos los zapatos ingleses en alguna tienda de la calle de Carretas; o quizá cuando todos los españoles hayamos llegado al estado de botismo, sin voz ni voto, como los esclavos de España, a fin de que, los que en Madrid se divierten en la política, puedan, libres de todo cuidado, frecuentar los mirritos «agorras» de esa corte y solazarse en los «cagnepes» de Rornos y Lardby.»

Butlletí internacional

4 de juliol de 1923

L'ACTITUD D'ANGLATERRA

Dinen les informacions de París que al Quai d'Orsay ha produït sorpresa l'actitud d'impaciència atribuïda al Foreign Office per una part considerable i representativa de la premsa londinenca. Si aquestes informacions responen a la realitat de la situació, i l'esmentada sorpresa és una sorpresa genuïna i no una habilitat diplomàtica, caldrà confessar que l'única cosa sorprenent en tota aquesta crisi és la sorpresa del Quai d'Orsay.

Si el govern de París, a hores d'ara, desconeix així l'estat d'opinió existent a Anglaterra, i del qual, naturalment, no pot prescindir el govern de Londres, la situació és molt greu, car no serà gens fàcil arribar a un acord amb la urgència inajornable que demana la gravetat extraordinària de la crisi europea.

El govern de Poincaré, en iniciar l'ocupació militar del Ruhr, havia de preveure totes les eventualitats futures. Era evident, des del primer moment, des dels moviments inicials, que Anglaterra no hipotecava la seva llibertat d'acció futura.

Anglaterra creia que l'aventura del Ruhr constituïria un perill per a la pau d'Europa, sense cap eficàcia per a l'arranjament definitiu de l'afer de les reparacions. L'experiència dels darrers sis mesos no ha fet sinó confirmar Anglaterra en el seu judici. Les quantitats de combustible que reben ara França i Bèlgica són molt inferiors a les que rebien pel desembre, immediatament abans de la invasió del Ruhr. Les despeses de l'ocupació han agreujat la situació financiera de França. Els moviments comunistes i les conspiracions imperialistes demostren els perills que volten la república alemanya. Els incidents sagnants que s'han succeït al Ruhr no contribueixen, evidentment, a la pacificació moral d'Europa. La catàstrofe financiera d'Alemanya és un avís per a tots.

Es, doncs, natural, que Anglaterra cregui que els esdeveniments han confirmat la seva opinió contrària a l'aventura del Ruhr. El govern de M. Poincaré no comparteix aquesta opinió. Però el gabinet de París oblidava el fet central que la guerra no fou guanyada per França, ni per Anglaterra, ni per Itàlia: fou guanyada per l'entitat que s'anomenava les Potències aliades i associades, que són les que signaren el Tractat de Versalles amb Alemanya.

Aquella victòria i aquell Tractat no concediren a cap dels països aliats i associats el dret a una acció isolada en la guerra ni en la pau. França inicià pel gener una acció isolada, amb el consentiment tàcit d'Anglaterra. Anglaterra pot recordar, a qualsevol hora, que en l'afer de les reparacions té un interès directe, un interès igual al de França, i oposar-se a una acció isolada que cregui contraproduent. Alemanya deu les reparacions a tots els aliats i sembla evident que els aliats han de convenir en una acció col·lectiva.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

La nota còmica

Tots els corresponsals de Madrid han fet notar que, mentre parlava al Senat el senyor Sala, la Cambra estava absolutament distreta, que els senadors enraonaven en veu alta i formant grups, que no se sentia res del que l'orador deia, fins al punt que aquest va reclamar del president que se li prestés atenció, sense aconseguir-ho.

Tots els corresponsals han fet notar això, menys el corresposal de «La Vanguardia». Aquest no sols ha pogut trametre íntegre el discurs del senyor Sala, sinó que hi ha afegit, al final de cada un dels seus nombrosos paràgrafs, l'acotació: «Muy bien! Muy bien!»

A què és degut això? Anem a revelar el secret, que fa molt temps coneixem.

El motiu d'això és que el corresposal de «La Vanguardia» és el mateix senyor Sala.

A Madrid són ja molts els que ho han descobert i cada vegada que parla el senyor Sala el segueixen i l'observen i s'hi fan un tip de riure.

Així que el dit senyor ha acabat de parlar se'n va a un dels escriptoris de la Cambra i escriu tot el discurs. Va omplint-lo d'aquelles exclamacions de «Ah, señores, ah!», a les quals és tan aficionat, i al final de cada paràgraf hi posa allò de «Muy bien! Muy bien!». La major part de les voltes hi afegeix: «La Cámara entera felicitaba efusivamente al orador.»

«¡Llavors — amb el jaquí descomat i elugant-se la suor — pren un cotxe, se'n va cap a la Central de Telefons i transmet a «La Vanguardia» un telefonema amb tot el discurs. La broma li costa vint-i-cinc o trenta duros cada vegada.

que quan ho va dir ningú se'n va assabentar... I es miren els uns als altres, amb una rialleta molt expressiva.

Adhesions a la Lliga

CENTRE REGIONALISTA D'ARENYS DE MAR

Davant la confusió que en els moments actuals regna en els esperits per les múltiples concauses que de tots són prou conegudes, el Centre Regionalista que m'honro en presidir, ratifica, de bell nou, la seva confiança que la benemèrita Lliga Regionalista, que tan assenyadament presideix, seguirà menant l'estol de bons patriotes que s'hi senten identificats pels camins dreters que portin Catalunya a l'assoliment complet de les seves llibertats.

Deu vos guardi per molts anys.

Arenys de Mar, 30 de juny de 1923.

Senyor president de la Lliga Regionalista de Barcelona.

ATENEU AUTONOMISTA DEL DISTRICTE SISE, DE BARCELONA

Honorable Senyor:

«La Junta Directiva de l'Ateneu, en sessió extraordinària celebrada el dia 21 del que cursa va pendre per unanimitat el següent acord:

Que, considerant altament saludable per a la lluita per l'ideal alliberador de Catalunya que sigui sostinguda la Lliga Regionalista per tal com ha fet gran bé a la pàtria i en ella hi caben les aspiracions màximes de llibertat, acordà persistir en el seu historial, d'adhesió a la maritima entitat en totes les lluites polítiques, quedant així interpretat l'article segon dels estatuts.

I en posar-ho en coneixement de l'entitat de la seva digna presidència fem vot per què continuï laborant amb aquella mateixa intensitat i perseverança que tan profitoses han estat per la causa catalana.

Deu el guardi molts anys.

(Barcelona, 27 de juny de 1923.

El president accidental, A. Bulart.

El secretari, Joan Rigall.

Senyor President de la Lliga Regionalista, Barcelona.

IMPROPTU

Medicina específica contra l'aplanament

DURANT aquests jorns en els quals els nostres urbicides campen com el peix a l'aigua, per sòlid que sigui el vostre esperit, hi ha un moment que defalleix.

Si teniu una certa predisposició a la neurastèmia, us domina una llobregesa irreductible. Només fareu que malpensar i malsonar i malparlar-vos. La idea que, en morir, deixareu el món revolt, en un estat caòtic, que el fill pot ésser un roig de mala sang i la filla declarada pel Soviet d'utilitat pública, que heu treballat pel dimoni i els vostres estalvis seran gastats en vins de taverna i el xalet edificat per als vostres nets convertit en escola de pàrvuls, on una litografia de Lenin ocuparà la plaça de Sant Crist, us obsessiona.

Esteu inquiet pel que passa i pel que pot passar. Tot es transforma en averanyos tètrics, en sospites, en pressentiments i en amenaques catastròfiques. Ni gana, ni repòs, ni confiança en els homes, ni tranquil·litat en la llar. Esteu desventrellat i neguitós. Un tremolor de cor i unes sobtades alarmes us amarguen l'existència.

Evidentment, potser no hi hagi raó per un tal trastorn, i, amb un poc de seny, no sols reaccionareu, sinó, fins i tot, en les mateixes circumstàncies excepcionals, trobareu grans motius de satisfaccions rares, mai fruides. Els petits esdeveniments quotidians vulgaríssims, les insípides peripecies de la vida ciutadana, ara, mirant-les amb calma, són sorts inapreciables, singulars beneficis del destí. No obstant, cal posar de part vostra un xic d'esforç.

Jo em lliuro de les meves depressions anotant-les anant-me'n a casa el barber. Els cabells llargs, la barba i els queixos peluts d'un pèl que griseja, us fan descuidar de mudar-vos el coll de la camisa i d'enlustrar-vos el calçat, i, llavors, el mirall reflecteix una imatge trista, de misàntrop, que us acaba d'aplanar, esborrant tota possibilitat d'optimisme.

El meu barber, com tots, no té res de tràgic. Eixiu de les seves mans fresquet, perfumat, rejuenit i amb una anècdota més per a contar en una tertúlia d'homes sols. Ja esteu en camí de no passar per alt cap cosa favorable de les que en les situacions normals no us escalfen ni us refreden. En retornar a casa, una persona de la vostra intimitat, l'alegria de veure-la sana, de retrobar-la sense haver sofert cap dany ni cap ensurt pels carrers de la ciutat, no té límits. L'abraçeu, la contempleu, l'afalaguen com si acabés de desembarcar d'un trasatlàntic escapat d'un cicló.

En cobrar un compte o la mesada o qualsevol altra cosa que s'ho valgui, en dipositar els diners, amorosament, a mans de la vostra esposa, us sentiu herois, pensant que heu aconseguit una victòria sobre els atracadors; i com que, un moment abans, ja no en fèieu paga d'aquests diners, com que ja gairebé els donàveu perduts, ara experimenteu la il·lusió d'haver-los cobrat dues vegades.

El mateix que si ensopegueu amb uns pistolers que fugen, que sols en pensar en els pistolers que empaiten, ja teniu motius per a no blasmar de la vostra estrella.

Un pronòstic reservat en la narració d'un crim terrorista us fa l'efecte d'una nova benaurada.

Mai com en els temps actuals l'home havia assolit un convenciment tan clar de què és més el que deixa d'agrair-se que el que s'agraeix.

Tenim una bona als ulls. No veiem les infinites causes d'estar content que amagava el desordre anàrquic.

Però aqueix estat de gràcia no arriba per al ciutadà enlleït en una desesperança còrda, massa decebut de la seva posició, que ell considerava excepcional en la terra, enviable pel rústic i pel salvatge, plena de meravelles i encisos.

I bé; rasureu-vos, empolaineu-vos, comenceu per trobar la vostra persona superior al fat, externament impassible, i us semblarà que ho sou per dintre i us fugirà la païra. Fiquen-vos quinze pessetes a la butxaca, per si resultava autèntic el pregó dels lladres, recollit per la veu pública. És una insignificant precaució, l'única que garanteix, poc o molt, la vostra vida en cas d'atrancament: un remei complementari, un remei per fora, que, si no cura, tampoc perjudica. I caldrà, demés, que us empapeu de visions plaents.

Us aconsello que feu una estària mirant com els jardiniers municipals jardinegen en els parterres de la plaça d'Urquidona o de la Universitat. Rebreu una sensació d'ègloga que entona els vostres nervis i completarà l'obra del barber i de la planadora.

PRUDENCI BERTRANA

Exposició d'Art
Extrem-oriental

En una de les seves darreres sessions, la Junta Municipal d'Exposicions d'Art acorda per unanimitat la celebració d'una Exposició d'Art Ex-

trem-oriental, en substitució de les habituals Exposicions d'Art Català a l'estranger i d'art estranger a l'estranger a la de Primavera, les quals enguany s'han hagut de suprimir per contingències ben estranyes a la voluntat de la Junta Municipal.

Ha estat sol·licitat, per a la perfecció realitzada d'aquesta exposició, el

Dietari històric

4 de juliol de 1895

MOR A BARCELONA EN FREDERICO SOLER (SERAFI PITARRA)

Viu en la nostra generació el record personal del fundador del Teatre Català. Com En Clavé i En Padro, en el terreny de l'art, fou un Soler un autèntic didacte, com fruit intel·lectual de la democràcia, bella floració de l'anima popular.

Va néixer a Barcelona el 9 d'octubre de 1839. Tenint sols la instrucció primària i l'ofici de retolador, l'afició el portà a l'escriptura, havent-se dedicat en la seva joventut a representar en companyies d'aficionats, aleshores generalitzades. L'afany de tenir obres apropiades el portà a ésser autor i actor, i d'aquelles comedietes i sarisueles, interpretades a la intimitat, n'esdevingueren primer, les societats "Melpòmene" i "La Gata", després el teatre català amb dues funcions setmanals, a l'Odeon.

L'èxit de les "galades" contrastava amb la modestia de l'autor, que no donava el seu nom i usava el pseudònim de "Serafi Pitarra". Però el públic el conegué i l'autor malda per fer-se digne del seu apellat, dedicant-se a obres d'alta empresa, com fou "Les jocs de la Roser", estrenada l'any 1866.

Hem de situar-nos en la seva època per a fer-nos carrec de la importància que revestí la tasca d'En Soler. No predominava la serietat en els costums i cal desvetllar al poble en bufonades. Per altra part, el cenacle dels Jocs Florals es tanca en una torre de vori, i en Pitarra, amb altres escriptors, usen el català que ara es parla, contra les elucubracions acadèmiques.

Arriba un punt de coincidència: no sabem si uns retrocediren o si altres avançen, però arribem a una fusió d'escoles, la popular i la històrica, i surt potent el teatre català, i en Soler, blasmat de vulgar, aconseguí premis als Jocs Florals, es proclamà Mestre en Gai Saber, i a la producció dramàtica s'acompanya la de les seves poesies, de tots estils i catres, líriques, històriques, de romànc, de costums, etc.

Frederico Soler produïa seguidament, potser massa, i està inflat per l'èxcellència que en l'escena castellana ha creat l'Echevaray. Es pariona la marxa dels dos teatres, però en la catalana, al costat del fundador amb la seva "machina", apunten nous autors i s'assenyalen nous viaranyis. Homes de més sòlida instrucció acaben la tasca impresa. L'any 1888, arriba a la seva glòria, en aconseguir el premi de la Regent, atorgat per l'Acadèmia de la Llengua, a la seva "Ballada de Reines".

No cap aquí un estudi de l'obra d'En Soler. Potser, en definitiva, tret l'act de fundació del teatre, no tingui la influència que ara fa quaranta anys se li donava, però tampoc és just la mltar-la i reduir-la al nivell que alguns joves escriptors la posen.

Fou un període d'evolució el d'En Soler, i a ell se li ha de reconèixer el mèrit de l'inductor i del propulsor. Altres l'han completat i refinat, però no deuen oblidar el treball que li va costar, ni el just punt amb què va interpretar la societat amb la qual contactà. A la raó dels temps s'haurà de recórrer sempre en parlar d'En Pitarra.

Mort el nostre autor, en mig del gran dol de la ciutat i de tot Catalunya, essent fastuós el seu enterrament. Dorm l'etern som en la tomba d'En Clavé, a la Galeria de Catalans il·lustrats queda el seu retrat com a símbol d'una època.

ESPIGOLAIRE

concur valuosíssim del conegut antiquari i arqueòleg de l'extrem-orientalisme, M. Charles Vignier, de París, un dels homes més competents, i possessor del més ric estoc artístic dintre aquest gènere. El senyor Vignier ha acceptat l'encàrrec i ha promès adreçar redactor un utilíssim proleg al lúxus catàleg que la Junta Municipal d'Exposicions d'Art es proposa editar.

Aquesta exposició, que ha d'ésser importantíssima, tindrà un caràcter cíclic molt instructiu: compendrà especimens d'Art de la Xina i del Japó, de les èdats més reculades fins als enlluernaments dels segles XVI i XVIII, junt amb una secció pàrsica que expliqui les relacions i transicions.

Serà una exposició d'hivern, una exposició del mes de desembre i se celebrarà al Pavelló Reial del Parc de la Ciutadella.

Traspuament de llum

UN matí de març jo anava en tren per la Riviera. Era molt de matí. Clarejava difícilment. El cel era cobert. La florida dels fruiterars semblava de paper. Haurieu dit que la mar era ollosa. La broma s'estava, tota encantada, damunt les muntanyoles. Per les petites ciutats, hom veia passar cares opaques, espatlles deprimides. Pobra gent! Era un d'aquells matins que, abans de rentar-vos, us atureu una estona, amb un aire pensivol, a mirar la ribella. I no és que penseu en res. Però us manca una empena. A tota la terra li mancava una empena. L'emascara de fum que feia un vapor a l'horitzó, durava, durava. La columneta de fum dels petits masos, perduts entre les oliveres, no es desfeia gens. De tard en tard piulava algun ocell: piulava una mica i després s'aturava en un branquilló, poc convençut. Alguna dona, feta un garbuix, mirava a la finestra. La miràveu, i no us corresponia ni prenia un fals aire dissimulat: badallava.

Ni una esperança que s'atenués la grisor feixuga del cel. El món, atediat o caduc, li enviava misteriosos afluents. Envers ella anaven el fum escanyolit dels masets i l'enorme encenall del fum dels vapors. Les bromes li feien de fonaments massissos, damunt la roca. Grisos devien ésser, encara que subtilment, el baf estantís de les coses i l'alè dels homes que s'havien llevat d'esma, com la mar era d'un gris apegalós, i, en terra, els caminets cendrejaven.

Vaig deixar el corredor del vagó. Volia seure. Estava tot sol en el meu compartiment. Vaig resoldre d'abandonar-me, una mica estòlid, com si em trobés en un llit de sanatori. Els meus ulls s'aclicaven. Jo pensava: — Hom veti que totes les coses han enviat llurs encisos a adobar o a repintar. — I se m'acudien memòries de dies semblants o de situacions morals semblants. Dies que certs versos immortals ens semblaven buits. Dies del nostre prometatge que deïem: — Com Mare de Déu ens hem arribat a prometre? — Dies que seguïem el mecanisme de la nostra vida amb aquella tristesa, desamparada i tàcita que us produeix de vegades el menú invariable d'una casa de dispeses.

Alguna cosa, però, va ungir-me les parpelles amb una mena de renovellament. Vaig obrir els ulls: la llum insinuava una carícia grega. Vaig saltar de nou al corredor.

Quina trasmutança! A l'Orient, a una certa altura, l'escalonament de núvols obtusos, immobilitat arrufats, s'havia convertit en una mena de cova màgica. El seu brancal, el seu llinard, el seu sostre, eren de glaços lluent i degotants. Però les gotes no eren sinó de llum. Aquells glaços anaven present, cada vegada amb més intensitat, el color de la flor de la ginesta. I quan més es dauraven, més regaladissos eren. Hom comprenia que dins aquella cova de glaç s'hi calava foc. Era la fantasmagoria brillant d'algun Ariel benfactor. I passat el primer enlluernament, vaig mirar al meu volt. Era daurat el fum dels masos, era daurat l'enorme encenall del vaixell, a l'horitzó; els caminets eren plens de tiges i de pedres que lluien, la broma de les muntanyoles s'acoloria, la mar era un pa d'or, les cares de la gent semblaven dolces, i secretament exaltades. La terra, els aires, la mar enviaven a la cova magnífica llurs afluents de llum. Sobtadament, les fulles es movien, els carrers de la ciutat eren alegres, les oliveres somreien, els rams gairebé negres de la palmera tornaven a tenir un posat d'ales.

Després, la cortina dels núvols va tornar-se a cloure. El sol, aquell dia no havia volgut sinó traspuar magníficament. Però aquell traspuar havia estat fins i tot més excitant que no una presència declarada. Sabíem que no era mort; no era més que retirat en el seu laboratori, a preparar els miracles nous de la primavera. Acabava de perfilar els dissenys i les esperances. Dava l'últim toc als dolços llanguiments per a les noies i a les inspiracions per als poetes. Acabava d'ensinistrar les orenetes i de calcular quants de milions de roses faria florir en un sol dia.

Hom havia fet un paper ridícul. L'ensopiment ens el fa fer sempre, un paper ridícul. Quan el sentim, ens sembla que anem d'acord amb la naturalesa, o l'ambient, o el fat històric. Fet i fet, l'ensopiment només està en nosaltres. L'aparent opacitat de la vida no és sinó un truc per dar més valor a la sorpresa imminent. Però el truc ens enganya. I per això és clàssic que la felicitat ens trobi sempre fent cara de babaus.

JOSEP CARNER

Els catalans a Lourdes

FUNERALS

Demà, a les deu del matí, es celebrará solemne funeral a la parroquia de Sant Andreu en sufragi del jove Ramon Riera i Bartra, mort i enterrat a Lourdes durant la darrera peregrinació de l'Hospitalitat de Nostra Senyora de Lourdes.

Es d'esperar l'assistència a l'esmentat acte, de tots els peregrins que puguin assistir-hi.

EL BUTLLETÍ OFICIAL ECLESIASTIC

En el darrer número del Butlletí Oficial Eclesiàstic d'aquest Bisbat, es publica una detallada i completa ressenya de la darrera peregrinació de Catalunya a Lourdes.

PER A L'ALTAR DE MONTSERDÀ

De la família J. A. s'ha rebut a la Secretaria de Cambra i Govern del Palau Episcopal, un donatiu de 50 pessetes per a l'altar de la Patrona de Catalunya que ha d'aixecar-se a la parroquia de Lourdes.

LES TERRES CATALANES

L'Assemblea Mariana de Gironella

Ordre de la Festa

Dia 22 de juliol.—Matí, a dos quarts de nou. Totes les Congregacions sortiran de l'estació de Gironella, i en manifestació, amb llurs senyeres, es dirigiran a l'església parroquial. A les nou: Missa de Comunió general per tots els congregants i homes de Gironella. A les deu: Esmorzar. A les onze: Manifestació mariana pels carrers de la vila.

Tarda, a la una: Dinar. A dos quarts de tres: Reunió dels senyors rectors i directors de les respectives Congregacions, a la Casa Rectoral. A dos quarts de quatre: Magna Assemblea Mariana, a l'església parroquial amb el següent ordre:

I. Salutació i benvinguda als assembleïstes, pel congregant En Ramon Badia, seminarista de Solsona. II. Tema I.—El que ens diuen la insígnia de congregant i la Senyera de la Congregació. Ideals. Discurs pel congregant de Manresa En Josep Estany.

III. Tema II.—Aquests ideals triomfen si el congregant assolix el fi integral de la Congregació. Pel congregant honorari de Manresa, En Josep Isera.

IV. Tema III.—Un dels mitjans per aconseguir el fi integral de la Congregació, és el practicar els exercicis de Sant Ignasi en corporació i en absolut retir. Discurs pel congregant de Barcelona, En Pere Lloret, obrer.

(Després del tema primer es cantarà el «Toti pulchra» del mestre Ravanelli, a cinc veus, pel cor de congregants de Manresa.)

A les sis: Comiat dels congregants forasters.

Advertiments importantíssims.—Si es concedeix per la Direcció de la Companyia del tren, la rebaixa de preu en tots els pobles de la línia (cosa que s'està tramitant), per a fruit-ne, caldrà presentar necessàriament el títol d'assembleïsta, el qual també donarà preferència d'entrada a tots els actes de la festa.

Títols: els facilitaràn els directors de Congregació i senyors rectors dels pobles de la comarca, mitjançant la petita quota de 25 cèntims.

Convé, per al bon servei del Ferrocarril, que tots els directors que rebien aquesta fulla avisin amb vuit dies d'anticipació, el nombre de assembleïstes que viatjaran amb els trens que arriben a Gironella a dos quarts de nou del matí, i el nombre aproximat de devots que vulguin anar amb ells.

Així mateix caldrà dir el nombre aproximat de persones que s'agregaran als assembleïstes, per a tornar-se'n als pobles respectius, per tal que la Companyia no es trobi llavors amb deficiències de cotxes. Tot això s'ha d'escriure abans del dia 14 del present juliol, al senyor rector de Gironella, o bé al P. J. Pastoret, Santa Cova de Manresa.

Fondes. Esmorzar: Per 0'50 ptes.

café amb llet i llonguet, que estarà a punt en una casa propera a l'església, per als assembleïstes que ho hagin avisat.

Dinar.—Per 3 pessetes: Dos plats, postres, pa i vi.

Per 4 pessetes 3 plats, postres, pa i vi.

Tots els qui vulguin acollir-se a la dita tarifa, que les fondes de Gironella han fet expressament per als assembleïstes, és necessari que avisin oportunament. A aquest fi, els directors de Congregació i els senyors rectors de la comarca, hauran d'escriure també abans del dia 14, indicant el nombre aproximat que pertanyi a cada una de les classes de dinar, i així podran col·locar-se tots, amb més comoditat, el dia de la festa.

La Costa

ARGENTONA.—El dia de Sant Pere, va fer-se l'estrena del camp de esports de l'Argenton F. C., jugant un interessant partit entre el nostre primer equip i el de l'Iris F. C., de Mataró, sortint guanyadors els locals per tres a dos.

Tots dos bàndols posaren de llur part el major entusiasme, la qual cosa feu que resultés un encontre molt animat i mogut, essent presentat per una gran gentada.

Per no estar encara llest el camp, i tampoc amb les degudes condicions de joc, no es farà la inauguració oficial fins el dia 4 d'agost, que és la nostra festa major, havent-nos assabentat que durant aquells dies hi haurà grans partits, amb valuosos equips forans.

Cal felicitar els jugadors i Junta de l'Argenton F. C., pel molt que han fet per a poder dur a terme tan bella obra d'esport, posant-se a la ratlla de les grans poblacions, car pot dir-se que el nostre camp, serà, un dels millors de la costa llewantina, tant per la seva construcció, com per la situació.

Diumenge passat, en el Patronat Obrer de Sant Isidre, la secció dramàtica d'aquesta entitat, va posar en escena l'emocionant drama en tres actes «El misteri del bosc», i la molt divertida comèdia «Un mort resuscitat», essent ambdues obres molt aplaudides.

La Selva

SANTA COLOMA DE FARNÉS.—En les Termes Orion s'han celebrat aquests últims dies interessants partits de lawn-tennis, disputant-se famosos jugadors catalans els magnífics premis oferts per diverses personalitats.

—El diumenge, a la nit, en el Circol Columbense es representà per la companyia Vila-Davi «Cristalina», dels Quinteros. El públic sortí molt complagut, particularment del superb treball de la senyora Vila, que s'ha de reconèixer que és la millor actriu d'entra les que han visitat nostra ciutat.

—Com obsequi a les ceguetes de l'Empar de Santa Llúcia, hostatjades a la Casa de repòs i esbarjo de la Caixa de Pensions, el diumenge es tocaren sardanes a la placeta que es forma a l'entrada del passeig de Sant Salvador.

A Santa Coloma de Farnès

INAUGURACIÓ D'OBRES SOCIALS

Diumenge passat, tingué lloc a Santa Coloma de Farnès una bella festa amb motiu d'inaugurar en aquella ciutat, la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, la «Casa de Cultura», la «Casa Social del Repòs i Esbarjo», el «Parc del Bon Mot», i la delegació de l'Institut de la Dona que Treballa, organismes propis de la Caixa, establerts per a utilitat i en benefici dels veïns de Santa Coloma i pobles comarcans, i per afavorir les classes populars de la nostra terra.

Al matí, a les deu, al local del Circol Columbense, després de la simpàtica nota d'art donada per l'Orfè de Cegues de Santa Llúcia, interpretant un escollit programa musical, dirigien la paraula a la concurrència els senyors don Joan Mòn i Pascual, don Santiago Masó i Valenti i el Rnd. Dr. don Ricard Aragó, el quals glossaren bellament la significació de l'acte que es realitzava, tenint frases d'elogi per a l'obra que porta a cap la Caixa de Pensions, i per a l'home que la dirigeix on Francesc Moragas i Barret.

Aquest, profundament emocionat, agrai en un breu i brillant parlament totes les manifestacions de cordialitat prodigades, acceptant-les exclusivament en tot allò que a l'entitat es refereixen, que, segons digué, és una suma de voluntats.

Acte seguit l'alcalde de la població donà compte de l'acord pres per l'Ajuntament de nomenar fill adoptiu de Santa Coloma el senyor Moragas, significat en nom de tot el poble l'agraïment sentit per la seva actuació social en aquella ciutat; essent rebudes del públic, aquestes paraules, en mig d'una ovació.

A la tarda, amb assistència d'una nombrosa concurrència, es celebrà l'acte d'inauguració oficial dels esmentats organismes, visitant-se les diverses dependències i fent solenne donació l'alcalde senyor Carós d'un pergamí dedicat per la ciutat de Santa Coloma al senyor Moragas, i descobrint una làpida commemorativa, pronunciant l'homenatge sentides frases d'agraïment en mig d'entusiastes aplaudiments.

Canvis facilitats per la Banca Marsans, S. A.

PREMI DE L'OR (Preus de compra)

Alfons	128'50 percent
Isabel	132'00 » »
Unces i mitges unces	128'00 » »
Quart d'unça	128'00 » »
1/16 d'unça	128'00 » »
Francs	128'00 » »
Dòlars	6'65 » »
Lliures	32'50 » »

Canvis facilitats per la Casa Soler i Torra G.

PREUS DE COMPRA

Bitllets:	Francesos, 41'80
	Anglesos, 31'90
	Italians, 30'25
	Belgues, 35'50
	Suïssos, 122'00
	Portuguesos, 0'23
	Alemanys, 0'01
	Austriacs, 0'01
	Holandesos, 2'60
	Russos, 0'00
	Grecs, 00'0
	Suecs, 1'70
	Noïuecs, 1'02
	Dinamarques, 1'10
	Romania, 3'50
	Turquia, 3'50
	Estats Units, 6'93
	Canadà, 6'80
	Argentins, 2'35
	Uruguais, 5'25
	Xilens, 0'80
	Brasilers, 0'55
	Bolivians, 1'75
	Peruans, 2'40
	Paraguais, 0'10
	Venezuela, 00'00
	Japonesos, 2'40

TARRAGONA

(Conferència de les 9 de la nit)

El doctor Sabater, canonge

S'han rebut nobres de Madrid dient que el Rei ha signat el nomenament del doctor don Ramon Sabater per a la canonja per la qual feu recentment oposicions.

La nova ha produït la millor impressió, car son molts els mereixements i les simpaties de l'econom de la parròquia de Sant Joan.

Altres noves

Per coses esdevingudes a la plaça de braus diumenge passat, el governador ha imposat a l'empresa la penya de 250 pessetes.

—Ha tornat de Burgos la banda del regiment de Luchana, que va anar a un concurs de bandes militars. Per cert que han tornat molt descontents de la gent d'allà, perquè han fet extensiu fins als músics militars l'animositat contra les coses de Catalunya.

—Aquest migdia un bou s'ha sortit d'un ramat a la Rambla, empenent una bona cursa per aquells carrers. Si bé ha donat molts espants, no ha fet mal a ningú.

—Al quilòmetre 172 de la carretera de Castelló a Tarragona, prop d'Hospitalet, l'automòbil 9306 de Barcelona ha topat amb una paret, per haver-se-li trencat el fre.

Dos dels qui hi anaven han resultat ferits, conduint-los a una clínica de Tortosa un altre automòbil que ha passat per allí.

—Està vacant la plaça de metge de Vilaseca. Pot sol·licitar-se durant 15 dies.

LLEYDA

(Conferència de les 9'45 de la nit)

Miting prohibit

El governador va prohibir el miting que projectaven fer els sindicalistes al teatre dels Camps Elisis per a donar compte de les conclusions acordades al Congrés de sindicats celebrat aquests dies en nostra ciutat.

Altres noves

A l'estació de Vinaixa va esclatar

- Algerins, 40'80
- Egipte, 31'90
- Filipines, 2'75

Canvis facilitats pel Banc de Catalunya

Barcelona, 3 de juliol de 1923

DIVISES XECS NO COTITZADES OFICIALMENT

Portugal	0'32 ptes. escut
Argentina	2'47 » pes
Holanda	2'76 » flor
Suècia	1'865 » corona
Noruega	1'145 » »

GIRONA

(Conferència de les 9'30 de la nit)

La municipalització de les aigües

Sembla que hi ha el propòsit de celebrar un miting al teatre Principal per a explicar al poble els avantatges de la municipalització de les aigües, que ha estat combatuda per alguns senyors de la U. M. N. i altres de la Cambra de la Propietat, convertint en baixa política una cosa que hauria d'interessar a tots els veïns de la ciutat.

Altres noves

A Verges s'ha calat foc a un taller propietat del veí Lluís Riera, cremant-se també una premsa d'empacar i dos taldres de tela de vaixell. Les pèrdues importen 2.500 ptes.

—Ha estat traslladada a La Corunya el director d'aquesta sucursal del Banc d'Espanya don Pere Pan Gómez, nomenant-se per a substituir-lo a don Angel Cavallé del Vado.

—A Figueras anuncien la subhasta de la instal·lació de la tuberia per a regar els jardins del Cementiri i construcció de dipòsits.

El tipus és de 6.731'98 ptes.

—Ha desaparegut de Campmajor el veí Mateu Sala, de 24 anys, el qual tenia perlorbades les facultats mentals.

un cartutxo dels que usa la companyia del Nord per a desfer les pedres, ferint als nens gemmans Josep i Anton Corretger, que jugaven amb ell sense saber el que era.

—A Sant Llorenç de Morunys, partit de «Bernadó», ha aparegut al Segre el cadàver del veí Anicet Martí, neç.

—A Anglesola ha estat detingut Ramon Vidal, de 38 anys, acusat d'haver robat verdurs d'aquella horta.

—La guardia civil ha denunciat als veïns de Bovera i Cervera, Bernat Vidal i Joan Carulla, per infringir la llei de carreters.

—S'ha obert el pagament dels sous dels mestres per mes de juny. El dia 6 l'habilitat anirà a pagar a Moltesa i Vinaixa.

—Han estat creades escoles mixtes a Enyila (agregat de Cabó), a Montardit i a Torà.

Trecoeslovàquia	21'30	100 cnes.
Polònia	0'01	100 marcs
Romania	0'00	100 leis

OR

Alfons	128'50
Unces	128'00
Isabel	132'00
Quarts	128'00
Petit	128'00
Dòlars	6'65
Lliures esterlines	32'50
Francs	128'00

BITLLETS

Francs	41'60
Lires	30'30
Lliures esterlines	32'00
Marcs	0'004
Corones	0'009

BIBLIOTECA TEATRAL

Ha sortit el tercer volum:

MATILDE D'ANGLATERRA

del poeta FERRAN SOLDEVILA

premiada en el concurs d'enguany de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic.

Un bell volum de 100 pàgines
Preu per exemplar: Ptes. 1'25

COMANDES: EDITORIAL CATALANA, S. A.
Escudellers, 10 bis, entresol, i a totes les bones llibreries.

El premi de prosa «Concepció Rabell», dels Jocs Florals de Barcelona, novament ha estat adjudicat a una obra de l'EDITORIAL CATALANA, S. A.

LLEGIU:

ÀNIMES ATUÏDES

de J. ROIG I RAVENTÓS

De venda a totes les bones llibreries

Acaba proposant que es formi una unió de defensa duanera de tots els productes espanyols per aturar la ruina que cada dia s'accentua més, no sols a causa dels Tractats en vigor, si que també per l'escandalós contraban que l'Estat no sap deturar per no ésser intangible la segona columna del nostre aranzel, com s'havia convintgut entre tots els interessos d'Espanya.

El senyor Bordes diu que en realitat els 5.000 milions de més d'importacions en tres anys que ha referit el senyor vescomte de Cussó, representen xifra major si es té en compte el canvi de l'or. Observa que la indústria metallúrgica ha estat sempre la més perjudicada en la qüestió de Tractats, malgrat les nombroses reclamacions que ha formulat en totes les revistes aranzelàries; i, per això, sempre es posarà al costat dels productors del país per aconseguir que sigui un fet la derogació de la llei d'autoritzacions.

El senyor Gual fa ús de la paraula per a demostrar quant vergonyós és per a Espanya l'anomenada llei d'autoritzacions aranzelàries, les conseqüències de la qual han fet que aquest aranzel que tant costà obtenir, hagi quedat convertit en res. Aquesta llei no significa sinó una total derogació del nostre sistema aranzelari, i per a demostrar-ho, compara la política aranzelària proteccionista que se segueix als altres països. Mentre França, per exemple, considera com intangible la seva segona columna, Espanya va successivament vulnerant la seva; mentre aquella nació no vol consolidar les rebudes que atorga, la nostra fa figurar en l'aranzel les rebudes que concedeix; mentre França augmenta a preteix de refundició de diverses taxes, un 20 per 100 ad-valorem a les mercaderies d'importació, el nostre país va tractant per sota la segona columna amb rebudes d'un 20 per 1000 més, segons els casos; i, mentre França manté el coeficient variable, se'ns imposa a nosaltres la supressió del de moneda depreciada. Si la nostra segona columna va vulnerant-se d'aquesta manera, què és el que pot esperar la indústria espanyola dels seus governs? Afegim's a tot això la situació interna del nostre país, situació que indubtablement no s'afavorirà cap altre país del món, i es demostrarà palpablement quin és l'esdevinidor que ens espera.

Es necessari, doncs, que s'estableixi un contacte entre tots els elements productors per a emprendre la defensa dels nostres interessos; i, per a aconseguir-ho, és indispensable iniciar una enèrgica campanya encaminada a aconseguir que prevalguin les aspiracions de tots, o sigui que la nostra obra aranzelària no quedi en-

rolada per la mal anomenada llei d'autoritzacions aranzelàries. Després d'haver fet el senyor Sert un eloqüent resum de totes les manifestacions exposades en l'Assemblea, es van pendre per aclamació els següents acords:

Peticions als poders públics

L'Assemblea acorda:

Primer. — Demanar que el Parlament derogui l'autorització primera de la llei d'autoritzacions aranzelàries de 22 d'abril de 1922, llevat del que fa referència a les nacions americanes de llengua espanyola; que es deroguin, per a revisar-los, els Tractats amb Suïssa i França i que no es signi cap més conveni amb nacions de moneda depreciada, sense abans restablir el recarrec contra les importacions de totes les nacions que es troben en la dita situació, o una altra mesura equivalent, com de coeficients movibles, en defensa contra la moneda que sigui; que es declari intangible la segona columna de l'aranzel; i que establert aquest règim, encara que sigui amb caràcter transitori i d'assalt, no es reprenguin les gestions per a fer Tractats sens reciprocitat estricta, i com se suposa no es concedeixi el tracte de nació més afavorida en cap forma ni combinació.

Segon. — Que es declari temporalment lliures de drets aranzelaris les primeres matèries que no produint-se a Espanya o essent insuficients, necessiten les indústries espanyoles.

Tercer. — Que es tornin els drets pagats per les primeres matèries introduïdes i que hagin estat transformades per a l'exportació a l'estranger.

Quart. — Que es suspengui la percepció dels impostos d'exportació i de transport sobre els productes extractius i agrícoles de la ramaderia.

Cinquè. — Declarar insuficient el règim proteccionista actual, donat l'estat de l'economia mundial, i que es necessari que es prenguin totes les mesures per a desenvolupar el nostre comerç exterior, minvar les importacions d'articles manufacturats i augmentar les exportacions.

Petició al ministre de Finances

Sisè. — Que els resums mensuals de les Estadístiques de Duanes, es publicuin mensualment; i les anuals, dins dels sis mesos de terminar l'any.

Petició a la Junta d'Aranzels i Valoracions

Satè. — Que la Junta estudiï com més aviat millor en compliment dels articles cinquè i sisè del seu Reglament, els beneficis i danys que la producció i el comerç nacionals han tingut per l'aplicació dels Convenis que Espanya té en vigor; i que informi

sobre la conveniència de no mantenir els actuals Convenis, ni celebrar-ne altres de nous, sense fer una seriosa revisió de la política proteccionista nacional.

Vot de confiança a la presidència

Vuitè. — Es dona un ampli vot de confiança al president del Foment, no solament perquè realitzi totes les gestions que cregui necessàries per a la viabilitat i major eficàcia de les conclusions precedents, sinó d'una manera primordial, perquè tracti de cercar el contacte més estret contra les altres entitats econòmiques d'Espanya, amb les quals tenim tants punts de coincidència per a pensar que, unides, defensarem amb entusiasme els principis essencials del proteccionisme.

MEROAT DE TARREGA

Tarrega, 2 de juliol de 1923.

Blats blancs, de 44 a 45 pessetes els 100 quilos; blat roig de força, de 45 a 45'50.

Ordi, de 31 a 32 pessetes els 100 quilos.

Moresc, de 39 a 40 pessetes els 100 quilos.

Favons, de 50 a 51 pessetes els 100 quilos.

Alfals, a 8'40 pessetes els 100 quilos.

Vins del país, de 13 a 15 pessetes els 100 litres; idem d'Aragó, de 30 a 35 pessetes.

Alcohol, de 200 a 225 pessetes els 100 litres.

Misteles, de 70 a 75 pessetes els 100 litres.

Anissats, de 120 a 320 pessetes els 100 litres.

Oli, de 7 a 7'50 pessetes el quart.

Ous, a 2'25 pessetes la dotzena.

MOVIMENT DEL PORT

Dimarts, dia 3

VAIXELS ENTRATS:

Vapor espanyol «La Guardia», de Barcelona, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Rincón», de Cartagena, amb càrrega general i 4 passatgers.
Vapor espanyol «Jallorca», de Palma, amb càrrega general i passatgers.
Vapor espanyol «Sagunto», de Cartagena, amb càrrega general i 24 passatgers.
Llagut espanyol «Concha», de Gandia, amb verdura.
Vapor espanyol «Aldekoa», de Nova Orleans, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Cabo Peñas», de Mar del Plata, amb càrrega general i 5 passatgers.
Balandra espanyola «Maria», d'Elvisso, amb carbó vegetal.
Vapor anglès «Calderón», de Londres i escales, amb càrrega general.

Vapor noruec «San Telmo», de Cristiania, amb càrrega general.

VAIXELS DESPATXATS:

Vapor espanyol «Reina Victoria Eugenia», amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.
Vapor espanyol «Juan Maragall», en llit, cap a València.

VAIXELS SORTITS:

Vapor noruec «Rolf Jarls», amb càrrega general i transit, cap a Gènova.
Vapor alemany «Achilles», amb càrrega general, cap a Cartagena.
Vapor espanyol «Cádiz», amb càrrega general, cap a Havana i escales.
Vapor espanyol «F. Claris», en llit, cap a Gijón i escales.
Vapor espanyol «Núria», de transit, cap a Tarragona i València.
Vapor espanyol «Cabo Menor», amb càrrega general i transit, cap a Sant Feliu.
Vapor espanyol «La Guardia», amb càrrega general i transit, cap a Cèrta i Marsella.
Vapor alemany «Alcantara», amb càrrega general i transit, cap a Gènova.
Vapor espanyol «Marquía», en llit.

Anuncis Oficials

Per acord del Consell d'Administració de la MANUFACTURA ESPANYOLA DE PAPIERS FOTOGRAFICS, S. A., es convoca a una reunió general extraordinària els senyors accionistes, que tindrà lloc el proper dia 8, a les deu de la nit, a l'estatge del senyor president, Arbau, 3, segon, primera, quedant l'ordre del dia exposada a l'estatge social.

Gaspar Mampel, gerent.

ASSOCIACIÓ DE VIATJANTS DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA DE BARCELONA.

En compliment de l'article 59 dels Estatuts, la Junta Directiva convoca a sessió ordinària de Junta general, que se celebrarà el diumenge, 15 del corrent mes, a les nou del matí, als salons de la Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona (Casa Llotja, pis principal), essent l'ordre del dia:
Lectura de les prescripcions dels estatuts, referents a la Junta general.
Lectura de l'acta de la sessió anterior.
Lectura de la Memoria.
Aprovació de comptes.
Tipus d'amortització dels mobles i immobles de propietat de l'Associació i del Montepiú (art. 44, núm. 12).
Proposició de la Junta Directiva a favor de la cooficialitat de l'idioma català.

Barcelona, 2 de juliol de 1923. — Per acord de la Junta Directiva, el secretari, Joan Boada.

Arxius, Museus i Biblioteques

Provincial Arqueològic. — Obert de les onze del matí a la una de la tarda: Capella de Santa Agata. Plaça del Rei.
Municipal: Obert de les deu del matí a les onze de la tarda: Casa de la Ciutat.

Museu Pedagògic de Ciències Naturals de L. Soler Pujol. — Plaça Real, número 10.

— Del Consell de Foment (Aragó, número 287, principal). Agricultura, Indústria, Comerç i Patologia vegetal. Pública. Tots els dies feiners, de deu a una i de quatre a sis de la tarda, els diumenges.

Especial de Mineralogia, Petrografia, Paleontologia i Conquillologia, de la Societat de Ciències Naturals «Club Muntanyenc», Princesa, 14, primer. — Obert d'onze a una i de cinc a onze de la vetlla.

D'Arquitectura: Escola d'Arquitectura. — Segon pis de la Universitat.

D'Història Natural de la Universitat: Edifici de la Universitat.

De la Catedral: Plaça de la Catedral.

Artístic i Arqueològic de Barcelona. — Obert de les nou del matí a la una de la tarda.

— Especial de Patologia Vegetal del Consell de Foment (Aragó, número 287, principal). Pública. Tots els dies feiners, de deu a una i de quatre a ment també es pot visitar els dies festius.

De la Universitat: Edifici de la Universitat.

Biblioteca de l'Institut de Fisiologia (Facultat de Medicina), especialitzada en Fisiologia i Biologia i Química, tots els dies feiners, de deu a una. Dies festius, de dos quarts d'onze a dos quarts d'una.

Centre Excursionista de Catalunya (Carrer del Paradís). — Obert de sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre.

Biblioteca del Consell de Pedagogia — Urgell, 187. — Oberta, de 11 a 1 del matí i de 4 a 7 de la tarda. Els diumenges, de 11 a 1 del matí.

Episcopal: Palau Episcopal. D'onze a una del matí.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels Comtes de Barcelona.

De l'Associació de la Premsa D'Ària (Canuda, 13): De sis a nou del vespre.

— Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona. — De les deu a dos quarts d'una del matí, de les cinc a dos quarts de nou de la tarda, els dies feiners; de les deu del matí a dos quarts de sis de la tarda, els diumenges. Els diumenges, a matí, roman tancada.

Dels Museus Artístics (especial de Art): Oberta de les deu del matí a la una de la tarda. Museu Arqueològic: Palau Real del Parc.

D'Història Natural de l'Acadèmia de Ciències i Arts: Rambla dels Estudis, 9.

Biblioteca pública de Sant Andreu de Palomar (Santa Maria, 18 i 20). — Oberta de les vuit a les deu del vespre.

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRÀFICA
TELEGRAMS OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible	18.22	00.00	15.97	00.00		00.00
Futurs:						
Juliol	14.76	14.85	14.82	00.00		14.60
Octubre	13.25	13.34	13.33	00.00		13.16
Gener	12.64	12.72	12.73	00.00		12.57
Març	12.49	12.58	12.59	00.00		12.46
Maig	12.35	N.	12.45	00.00		12.34

Alexandria	Agost	Octubre	Junel	Tanca anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs Ashmouni	29.68	28.70	Juliol	14.90	00.00	00.00
		Novembre	Nbre	15.40	00.00	00.00
Sakellariadis	30.43	32.20				

Nova York	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible	27.85	00.00	00.00	00.00
Futurs:				
Juliol	26.65	26.35	26.15	00.00
Octubre	24.16	23.93	23.76	00.00
Desembre	23.65	23.34	23.26	00.00
Gener	23.37	23.13	22.99	00.00
Març	23.34	23.14	22.95	00.00

Nova Orleans	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible	28.00	00.00	00.00	00.00
Futurs:				
Juliol	26.73	26.72	00.00	00.00
Octubre	23.44	23.34	00.00	00.00
Desembre	23.08	00.00	00.00	00.00
Gener	23.03	00.00	00.00	00.00
Març	22.97	00.00	00.00	00.00

Barcelona, 3 de juliol de 1923

Ingressos de la Companyia dels Ferrocarrils de Madrid a Saragosa i Alacant

Ingressos des de 1.er de gener al 30 de juny de	1922	1923	Diferència
Pesetes	81.500.041'03	82.830.631'42	+ 1.330.590'39
Pesetes	30.345.072'51	33.126.862'02	+ 2.781.789'51
Pesetes	111.845.113'54	115.956.493'44	+ 4.111.379'90
Ingressos dels dies 1 al 10 de juny de	1922	1923	Diferència
Pesetes	514.901'55	514.901'55	—
Pesetes	340.124'48	340.124'48	—
Pesetes	855.026'03	855.026'03	—
Ingressos dels dies 1 al 10 de juny de	1922	1923	Diferència
Pesetes	5.268.104'32	5.268.104'32	—
Pesetes	1.940.742'36	1.940.742'36	—
Pesetes	7.217.846'68	7.217.846'68	—
Guàrdies en explotació	2.944	719	3.663
LÍNIES			
Xarxa unific.			
Xarxa catalana			
Tota la xarxa			

Barcelona, 30 de juny de 1923. — El Secretari accidental del Comitè, P. Gaventany.

Acaba de sortir:

J. Swift

Viatges de Gulliver

Trad. de J. Farran i Mayoral

A punt de sortir:

Jacint Verdaguer

POESIES

Trad. de Carles Riba

Rudyard Kipling

Llibre de la Jungla

(II part)

Trad. de Marià Manent

Per a l'estimeig:

A. Manzoni

Els Promesos

Trad. de Maria Antònia Salvà

M. Costa i Llobera

POESIES SELECTES

Santa Fe del Montseny

(LA SUÏSSA CATALANA)

Grans Hotels d'En Ll. Español

A 1.440 metres d'alçada. Panorama esplèndid. Muntanyes pintoresques. Excursions atractives. Temperatura deliciosa. Gran confort i servei acurats. Habitacions amb cambra de bany. Servei d'un autobús de l'Hotel a l'estació de Sant Celoni. Per a informes al mateix Hotel.

Telèfon 49 de Sant Celoni.

DEPILATORIO NIEVE

QUITA EL PELO SUPERFLUO QUE TANTO AFEA SU USO. CONSTANTEMENTE DESAPARECE POR COMPLETO NO MANCHA NI IRRITA. DEJA EL CUTIS FRESCO.

DEPOSITARIO: E. SARRA - LA FLORIDA - BARCELONA.

La Puda de Banyoles

Algues sulfhidriques, sulfhidratades sòdiques, silicatades i radioactives. Anàlisi del Dr. Oliver i Rodés

Són les que contenen més sílice col·loidal i silicat sòdic.

La Puda de Banyoles, per les seves sales d'inhalacions i polvoritzacions, departaments de bany i dutxes, és dels millors d'Espanya.

La seva temporada comença a 1.º de maig i finalitza a 31 d'octubre.

Produïx miraculosos efectes: En les dolències de la pell, en l'escrofulisme i prethuberculosi, en les afeccions cròniques de l'aparell respiratori, en la litiasi renal, en la faringitis de caràcter artrític i altres manifestacions de l'artritis.

Per als avariosos i mercurialitzats, les algues de Banyoles són substitutives de les d'Aroha. En tres hores es va de Barcelona a Banyoles, trobant-se situada «La Puda» a prop del seu formosíssim llac, de vuit quilòmetres de perímetre.

El Anuario de la América Latina

y los anuncios que publica

recorren el mundo entero

El Anuario de la América Latina constituye el medio más eficaz para el fomento del comercio hispanoamericano. — Es la única guía comercial que contiene todos aquellos países y la más completa en su género.

Contiene más de dos millones de datos (señas) del Comercio, la Industria, Agricultura, etc., etc., de las veinte Repúblicas Iberoamericanas, Puerto Rico y las Filipinas. 12 MAPAS primorosamente editados en colores.

Publica, además, una nítida SECCIÓN EXTRANJERA con señas de las Casas más importantes de casi todos los países del mundo.

Dos tomos sólidamente encuadrados: 75 pesetas. Franco de portes en toda España.

Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A. Sección P. — Consejo de Ciento, 240. — BARCELONA

Es la reina de les aigües de taula la de la VALL DE SANT DANIEL. El seu representant: Josep Pagans, Ponent, 28.

Traspaso pis 3.000 pesetas. 7 habitacions moblades, cuina, gas i electricitat, tracte directe amb Pamo. Urgell, 82, segon, 1.º.

Herpetisme
Esorofula
Artritisme

PICORS

Grans - Aonés - Granallades

Qui, en un altre sexe, no desitja preservar-se per a sempre d'aquesta incògnita necessitat de gratar-se? Qui no desitja tenir una pell irreprotxable, un cutis enterament net de tota erupció, de tota floriscència? Quins són, en fi, els malalts atacats d'Eczema, Brans, Psoriasis, Sicosis, Varies, Llagues varicoses o de qualsevulla altra espècie, que no desitgin veure cessar les seves dolències tan deprimentes com doloroses? Aquí afirmem, i ho repetim sempre a tothora, que tot el món, sigui quin sigui l'origen del mal, pot posar-se definitivament a cobert d'aquestes erupcions. Milenars de cures, que recordarem oportunament, obtingudes pel tractament repetit del meravellós

Depuratin Richelet

confirmen, científicament, l'absoluta eficàcia d'aquest poderós rectificador de la sang: la seva acció és energica i ràpida. Ataca el mal en el seu origen. El líquid sanguini queda net de les impureses que el corrompen. L'excés d'humors es deté, la infecció desapareix, les llagues es cicatritzen i el malalt es guareix. És, doncs, el tractament ideal per a impedir totes les manifestacions d'Artritisme, l'origen del qual està íntimament lligat a les alteracions de la sang: Reumes, Gota, Dolors, Asma Enfisema, Morenes, Flèbits, Congestions, Arterio-Esclerosi, etc. En cap cas ha fracassat aquesta medicació.

Cada flascó va acompanyat d'un fascicle il·lustrat. De venda a totes les bones farmàcies i drogueries. Laboratori, L. RICHELET, de Sedan, 6, rue de Belfort, Bayona (França).

Resultat segur

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que's necessita per a fer-les. Antiga Casa T. COSTAS. Palla, 13 i 15, pral.

S'imposa l'examen dels seus ulls

Vostè està fatigat: no dubti que necessita ulleres. El seu treball fet amb llum artificial ha cansat la seva vista i solament uns cristalls adequats han de proporcionar-li descans. Estem totalment a les seves ordres i la seva visita serà per a nosaltres un honor que li regreïm per endavant.

Carles Tutusaus Optic-Fabricant

Boqueria, 23 : : : Barrioch, 2 BARCELONA

CADENES «TITAN»

Per a TOTA MARCA d'Autocamions de QUALSEVOL TONELLATGE d'acer cromo-niquel garantitzat PELAYO, 16, ENTRESOL.

DESCOBRIMENT SENSACIONAL!

TUBERCULOSOS, NO DESESPEREU!

La vostra curació és un fet, si recordeu al mateix que els Tisidolga més eminents del món utilitzen com a tractament ULTRA-MODERN «antimicrobiol», «antitubercular» i «antimolèstic» per a la defensa i immunització de l'organisme infectat, la darrera paraula de la ciència biològica, o sigui el producte anomenat

«Serofimina Puig Jofré»

(Nom registrat en tots els països)

Medicació injectable, que pot i deu ésser aplicada en tots els períodes de la malaltia. — Efectes rapidíssims. Multiplicació inusitada de les defenses naturals i aïllament immediat del bacil de Koch i altres associacions patògenes.

Es troba de venda en totes les bones farmàcies del món.

Demane informació i prospectes als concessionaris per a Espanya: Senyors Pérez, Martín i Companyia, Alcala, 9, Madrid, i Consell de Cent, 341, Barcelona.

Ofertes

Mestra superiora

s'ofereix a domicili, encara que sols sigui mesos estiu. Hor. 10 a 12. 30 ptes. mes, alterna l'horari als matutins preus. Escriu a: Aribau, 30 pral, 1.º.

Dispeses

València, 352

primer, segona, dues habitacions moblades dret a cuina, balcó al carrer.

Proporcio

per 7 duros dues habitacions moblades, centrals, amb cuina independent, a senyora o mare i filla. Escriure 4501, Empresa Ideal d'Informació, Rambla de les Flors, 16 (anunci).

Bailen, 31

tercer, habitacions amb assistència o solas.

Es lloga

a casa de família francesa bonica habitació moblada, amb balcó al carrer i dret a cuina. Ronda Universitat, 6, tercer, primera.

Chambre meublée

Corts, 645, segon, segona.

Boniques habitacions

per a llogar a tot estar o sola a dormir. Ample, 31, segon, primera.

Casa particular

carrer Corts, esquerra, desitjo matrimoni o dos amics a tot estar, magnífica sala i dormitori balcó al carrer. Raó: Passeig de Gràcia, 50, estanc.

Habitació

per a matrimoni de referències. Comtesa Sobradell, 1, principal, segona.

En torre

confortable pensió, lavabo d'aigua corrent a l'habitació, bona cuina. Carrer del carril, 41, al costat Baixador Muntaner.

Via Layetana

Pensió particular. Casa catalana. Habitació per a tres amics, balcó carrer, ascensor a tot estar. S'admeten senyores a menjar.

Carme, 13,

entresol, segona. Desitjo senyor sola a menjar.

Habitació

cedeix casa particular, bany. Claris, 24, segon, 11 a 5.

Casa particular

cedeix 2 habitacions tota pensió. Xucila, 16, quiscó.

Habitació

dret cuina, moblada, a matrimoni, 17 ds, sol, ventilació. Comerç, 2 on, 2.º.

Luxoses habitacions

tota pensió, confort modern. R. Passeig de Gràcia, 101 (Camera Sevillana).

Boniques habitacions

per a senyor a tot estar o sola a menjar. C. Ample, 31, 2 on, 1.º.

Luxosa habitació

confortable amb panell. Muntaner, 90, 2 on, 1.º.

Habitació

tot estar per a matrimoni o 2 amics i altra persona sola. Ha ascensor i bany. Passeig de Sant Joan, 53, 3.º, 1.º.

Vendes

Underwood 3-16

Smith 500 ptes. Alfons, 57.

Nevera i lavabo

50 ptes. non. Alfons, 57.

Compro registradora

Anker nova o usada. Escriure 4482, Empresa Ideal d'Informació, Rbla. Flors, 16 (anunci).

Rotllos pianola

de 65 i 88 notes. Líquido a baix preu. Rambla Santa Mònica, 14, Llibreria Universal.

Venc

Gramofon amb plaques, gramí i màquina fotogràfica nova, a la meitat del seu valor. R. Llibreria, Rbla. Sta. Mònica, 14.

Gran finca rústica

0 mojadres de terra plantades de vinya, quatre grans cellers, dues grans cases pels masovers, torre per a estiuatge, botes, premses, etc., etc. entre Marquès i Píera, 20 minuts de l'estació, per 40.000 duros. R. Ronda de Sant Pau, 79, Colmado.

Venc mobles

d'un pls. Indútl negociants. R. Corts, 564, porteria. De 9 a 6.

Omnibus 40 HP

32 seients, perfecte, vende a baix preu. Corts: 645, 2 on, 2.º.

Es ven patent

per a auto petit per 400 pessetes. Urgell, 82, 2 on, 1.º.

Piano

venc a baix preu. Carrer Uníversitat, 96, entresol.

Compres

Per a fotografia

comprare fondo de saló si es de ocasió però en bon estat. També en quedaria algun moble si no és molt desbastat. Ofertes al núm. 10.021 de «LA VEU».

Compro

Enciclopèdia Espanya pagant-la a bon preu. R. Llibreria Universal, Rbla. Sta. Mònica, 14.

Comprare

a particular llibres de totes classes, espanyols i estrangers d'Arts, Ciències, Literatura, etc. etc., (biblioteca completa o obres solas) per a engrandir una biblioteca. Escriure 4491, Empresa Ideal d'Informació, Rambla de les Flors, 16 (anunci).

Prensa d'enganxar en sec per a gas, compraria. Les dimensions haurien d'ésser de 11 x 24 o 24 x 30 centí. de plafora ma calenta però que permet enganxar en cartatge major. Escriure al n.º 10.022 de «LA VEU DE CATALUNYA».

Traspassos

Botiga i pis

traspasso al carrer d'Escudellers, propi per a qualsevol negoci, 35 duros mes. Raó: Aribau, 9, Granja.